

Vi søvngængere: Har vi overhovedet lært noget af, hvordan første verdenskrig begyndte?

Den 4 november 2018

Af Helga Zepp-LaRouche

Bare fem dage efter det forestående valg til kongressen i USA, der bliver afgørende for indstillingen til krig eller fred, mødes præsidenterne Putin og Trump i Paris i forbindelse med årsdagen for afslutningen af første verdenskrig. Der kommer det blandt andet til at dreje sig om USA's ensidige opsigelse af INF-aftalen og forhåbentligt også om, hvordan disse to førende nationer trods den ekstremt anspændte internationale situation kan sikre, at menneskeheden spares for en tredje verdenskrig.

Denne gang én, der vil udslette menneskeheden.

Under min nylige rejse til Moskva havde jeg under flere samtaler med repræsentanter for førende institutioner lejlighed til at danne mig et førstehånds indtryk af, hvordan den strategiske situation ser ud set ud fra russisk synsvinkel. Den russiske ledelse har draget den ganske klare slutning ud fra Vestens og NATOs forskellige skridt – såsom udvidelsen af NATO op til Ruslands grænser, opbygningen af raketforsvarssystemer i Polen og Rumænien, der på meget kort tid kan omdannes til et angrebssystem, opsigelsen af ABM- og nu INF-aftalerne, såvel som de forskellige "hændelser", der beskriver Rusland som fjenden og Putin som en dæmon – at en kommende storkrig ikke lader sig afvise.

Få dage senere, den 26. oktober, understregede vicedirektøren

for ikkespredning og nedrustning i det russiske udenrigsministerium, Andrej Belussov, over for FN i New York: "USA har for nylig her på dette møde sagt, at Rusland forbereder sig på krig. Ja, Rusland forbereder sig på krig, jeg har bekræftet det. Vi forbereder os på at forsvare vort hjemland, vor territoriale integritet, vore principper, vore værdier, vort folk – vi forbereder os på sådan en krig. . . Rusland forbereder sig på krig, og USA forbereder sig på krig. Hvorfor vil USA ellers trække sig ud af (INF-) aftalen, opbygge sit atompotential og udstede en ny atomvåbensdoktrin?"

Den 31. oktober offentliggjorde Mikhail Khodarenok, militærkommentator på Gazeta.ru i RT.com under titlen: "Atomkrig: Mulige scenarier samt Ruslands gengældelsesmuligheder" en beskrivelse, der burde kunne slå koldt vand i blodet på folk, der arbejder med, hvordan sådan en krig ville kunne forløbe. Han understregede, at der ikke eksisterer nogen finansiel, territorial eller ideologisk konflikt mellem USA og Rusland, der burde kunne føre til en massiv anvendelse af atomvåben. Men så fortsatte Khodarenok med at give en detaljeret beskrivelse af forløbet med kodede beskeder, forseglede befalinger lige til affyringen af kærnevåbensarsenalet. I samme øjeblik som et massivt angreb af interkontinentalraketter fra US-territorier og undervandsbåde opfanges, beregnes målene i Rusland samt flyvetiden. Den russiske ledelse beslutter "launch on Warning" (affyring efter advarsel), og efter 7-9 minutter følger det massive gengældelsesangreb med strategiske kærnevåben fra russisk territorium og omkringliggende farvande.

Den værste mulighed vil være udslettelsen af den politiske og militære ledelse og den deraf følgende umulighed for at udstede de nødvendige befalinger. I dette tilfælde aktiveres perimeter-systemet eller den tilsvarende moderne betegnelse, et atomvåbensføringssystem, der oprindeligt udvikledes og installeredes under den kolde krig, og som automatisk udløser

et altomfattende modangreb. Khodarenok understreger til sidst, at samtlige muligheder for anvendelsen af atomvåben betyder en katastrofe for de deltagende parter såvel som for alle andre nationer på hele Jorden. Atomvinteren vil indfinde sig kort tid efter affyringen af kærnevåbnene og true de få mennesker, der måtte have overlevet atomkrigens Ragnarok.

Khodarenok henviser dermed til den aktuelle gyldighed for denne mekanisme, der var en bestanddel af den almindelige viden under den kolde krig. Men i mellemtiden har den vejet pladsen for illusionen om en "taktisk kærnevåbenskrig, der kan vindes".

Fuldstændigt som om det handlede om et dagligdags konversationsemne udtalte den tidligere kommandant for de amerikanske tropper i Europa, Lt. Gen. Ben Hodges, for nylig på sikkerhedskonferencen i Warszawa, at sandsynligheden for en krig med Kina inden for de næste 15 år var meget høj. På spørgsmål fra den amerikanske internetside Daily Beast svarede Hodges, at det havde været hans hensigt at gøre det klart for europæerne, at størstedelen af det amerikanske våbenarsenal ville blive indsat i Stillehavet under en samtidig krig med Rusland og Kina.

I betragtning af de hyppige krigslystne udtalelser fra diverse militærpersoner, frem for alt amerikanske og britiske, såvel som talrige provokationer som for eksempel den nuværende NATO-manøvre "Trident Juncture", der simulerer "et lands" overfald på et NATO-medlem, er det på høje tid at indse, at enhver indsats af atomvåben sætter hele "dommedagsmekanismen" i gang. Jeg vil blot her henvide til den amerikanske militæranalytiker Ted Postols argumentation for, hvorfor det ligger i atomkrigens natur, at alle våben vil blive bragt i anvendelse.

Hundredårsdagen for afslutningen på den første verdenskrig, hvis forhistoriske begyndte med afskedigelsen af Bismarck og efterfulgtes af et kvart århundredes britisk inspirerede geopolitiske manipulationer – fra La Entente Cordiale over

Tripleententen, den russisk-japanske krig i 1904-05, og frem til balkankrigene, indtil attentatet i Sarajevo endelig blev den vilkårlige udløser. Alt dette burde være en god anledning til at indse, hvor let menneskeheden vandrer som "søvngænger" ind i katastrofen på et allerede forberedt skakbræt. Ingen af den første verdenskrigs deltagere kunne forudse dens forløb. Men især for de tyske og franske soldater, der nedslagede hinanden i fire års meningsløse skyttegravskrige, betød denne krig den totale ødelæggelse af en hel generation. Grundstenen var lagt for nationalsocialisternes magtovertagelse og den anden verdenskrig.

I Rusland er erindringen om "Den store fædrelandskrig", der kostede 27 millioner russere livet, absolut nærværende – også hos de yngre generationer. I Vesten derimod er holdningen meget forskellig hos den generation, der bevidst har oplevet følgerne af den anden verdenskrig, og de efterfølgende generationer. For mange yngre mennesker er forestillingen om en krig lige så virtuel som deres videospil. Ellers ville det vel være uforklarligt, hvor virkelighedsfjernt konsekvenserne af de udsprede fjendebilleder af Putin og Rusland opsuges af en næsten patologisk "gruppetænkning" hos de vestlige eliter.

I Rusland opfatter befolkningens absolutte flertal, trods den sidste tids modvilje med hævelsen af pensionsalderen, Putin som den nationale redningsmand, der har befriet landet fra Jeltsin-tidens frygtelige årti. I Vesten er det i stor udstrækning glemt, men i den russiske befolkning står erindringen ganske klart om den fra Vestens side påtvungne chokterapi, hvormed Jeffrey Sachs fra 1991-94 reducerede Ruslands industrielle kapacitet til blot 30 % af det tidligere. Det efterfølgende sammenbrud af den demografiske kurve – den russiske befolkning skrumpede ind med en million mennesker om året – oplevedes af befolkningen som folkemord.

Putin derimod opfattes som den præsident, der har inddæmet oligarkernes magt, i det mindste på det politiske område, og tilintetgjort Vestens planer om at reducere Rusland fra en

supermagt i Sovjetunionens tidsalder til et råstofeksporterende tredjeverdensland. I Rusland elskes og æres Putin for det; for Vestens geopolitiske eliter, der allerede regnede med at have fået fingrene i Ruslands enorme råstofforekomster, ligger her den sande grund til deres dæmonisering af Putin.

Ifølge en nylig rundspørge fra Military Times side blandt aktive amerikanske soldater og officerer er 46 %, altså godt halvdelen, overbeviste om, at deres land i 2019 inddrages i en stor militær konflikt med Rusland. Som pensioneret oberst Rolf Bergmeier, tidligere oberst i generalstaben og viceafdelingsleder for "planlægning og ledelse" i NATO, endnu engang mindede om i en kritik af NATO-manøvren Trident Junction – som han betegnede som en unødvendig provokation – så risikerer Tyskland at blive den nukleare slagmark i en krig mellem øst og vest med den nuværende NATO-strategi.

For de tidligere præsidenter Reagan og Gorbatjov, der underskrev IBM-aftalen i 1987, stod det klart, at en atomkrig ikke kan vindes. Med den truede opsigelse af INF-aftalen fra USA's side, kan vi meget hurtigt glide ind i en situation, der udviser paralleller til mellemdistanceraketkrisen i begyndelsen af 1980-erne. Dengang gik hundredtusinder på gaden, fordi det stod dem klart, at Tyskland ville blive udslettet i en krig mellem Øst og Vest. I dag er den overordnede situation langt farligere. Vandrer vi også denne gang som "søvnngængere" ind i en tredje verdenskrig?

Vi bør bruge årsdagen for afslutningen på første verdenskrig som anledning til den erkendelse, at vi er nødt til at overvinde geopolitikken og erstatte den med et nyt paradigme om den ene menneskehed. Den kinesiske præsidents forestilling om hele menneskehedens skæbnefællesskab, som ligger til grund for initiativet om Den nye Silkevej, beskriver dette paradigme som en helt ny form for internationale forhold, opbygget på samarbejde til gensidig fordel. Såfremt vi har lært noget af det 20. århundredes tragedier, så må vi lære at anskue

menneskeheden på en helt ny måde.

Vi vrænger næse ad den britiske dronning

Leder fra LaRouchePAC den 24. oktober – Der er noget både symbolsk og dejligt vedrørende rapporten om, at Panamas vicepræsident og udenrigsminister Isabel de Saint Malo de Alvarado i Thailand, som led i en Sydøstasiatisk tur for at fremme sit lands “tilslutning” til Bælte og Vej-Initiativet, opfordrede Thailand til at fortsætte med opførelsen af det store Kra Kanal-projekt. “Jeg tror, det er mægtigt på alle måder for sammenhængskraften i fremtiden. Der er et stort vækstpotentiale for Thailand,” sagde hun.

Lyndon LaRouche har længe støttet Kra Kanal-projektet, ikke kun som vigtigt i sig selv, men også som en nøglefunktion, sammen med den udvidede Panama-kanal, den foreslåede nicaraguanske Store Inter-Ocean Kanal og den udvidede Suezkanal – til at transformere global infrastruktur, for at

skabe et enkelt verdenshav: en planetarisk Søfarts-silkevej. Så her er lille Panama – med en befolkning på 4 millioner, et areal mindre end South Carolina – der lige er blevet kanøflet og truet af det Britiske Imperium og dets udenrigsministeriums håndlangere, med forfærdelige konsekvenser, for at driste sig til at etablere diplomatiske forbindelser med Kina og tilslutte sig Bælte og Vej-Initiativet. Men i stedet for at bukke og skrabe i frygt, satser Panama på det nye paradigme, der opføres omkring BVI.

Problemet som det Britiske Imperium står overfor er, at det ikke kun er Panama, der afviser deres trusler og afpresning; det er ikke udelukkende Italien. Det er også i stigende grad USA selv – og det udgør en langt, langt større strategisk krise for dem. Reflekterende over deres værste frygt, advarede en CNN-analyse i går om at “Trump er på toppen af sit farlige spil, når midtvejsvalget nærmer sig” – helt sikkert farligt for det Britiske Imperium, – og at han “fremstår som en præsident, stadig mere selvsikker og rolig ved at udøve sin magt.”

De afgørende amerikanske midtvejsvalg den 6. november finder sted i en meget urolig strategisk situation, påvirket af afgørende punkter, som finder sted i de næste fire til seks uger på de fleste af de vigtigste internationale fronter, der har ført til det globale oprør mod den herskende politik og partier, de seneste år – dvs. Brexit, valget af Trump, Italiens valg, Mexicos valg osv. Udviklingen omkring hver enkelt vil have indflydelse, og vil blive kraftigt påvirket af hvad der sker i USA i de kommende uger.

5.-10. november: Den første internationale Kina Import/Expo messe (CIIE) vil blive afholdt i Shanghai, med deltagelse af over 130 lande og regioner, mere end 2.800 virksomheder og 300.000 besøgende forventes, og byder på højteknologiske industrivarer og andre produkter. USA har desværre på nuværende tidspunkt nægtet at sende en repræsentant på højt niveau, med det sædvanlige falske argument om Kinas

“rovgriske” praksis.

Den 11. november: Præsident Donald Trump og den russiske præsident Vladimir Putin har planlagt at mødes bilateralt i Paris, ved fejringen af hundredeårsdagen for Første Verdenskrigs våbenstilstand.

Medio november: Fristen for Italien om at overholde EU's krav om budgetnedskæringer, ellers!

Medio november: Deadline for derivat-finansinstitutionerne, til enten at blive eller forlade London, da dødvandet omkring Brexit lurer faretruende med en endelig frist i marts 2019. Som Reuters rapporterede i går: “Storbritannien og EU er tættere på afgrunden, da de to sider forbliver fastlåst i Brexits hårdknode.”

Den 30. november: G20-ledernes topmøde afholdes i Buenos Aires, hvor Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping planlægger at mødes bilateralt. Putin, Indiens premierminister Narendra Modi og andre verdensledere vil også være til stede.

Den 30. december: Andrés Manuel López Obrador vil blive indsat som præsident for Mexico; han har udtrykt ønske om at have et godt samarbejde med både USA og Kina, funderet omkring fælles økonomisk udvikling. Kort sagt, hele verden kunne snart vrænge næse ad den britiske dronning.

Betydningen af det

amerikanske midtvejsvalg – spørgsmålet er krig eller fred!

Efter at være vendt tilbage fra en rejse til Rusland, har Helga Zepp LaRouche genoptaget sin ugentlige webcast med en skarp besked til verden: *Det egentlige underliggende spørgsmål, der ligger til grund for alle kommende politiske begivenheder er **krig eller fred?***

I hendes udsendelse dækkede Helga følgende emner:

*1. Der er et omfattende iscenesat “kaosscenarion”, der leder op til det amerikanske midtvejsvalg, og spørgsmålet er i virkeligheden global krig eller fred? Det såkaldte Russiagate-bedrageri er blevet afsløret og udstillet som en britisk operation (måske skal det nye navn være “Britishgate” eller “Muellergate?”), og folk må forstå, hvorfor denne britiske intervention blev lanceret.

*2. Efter Helgas tur til Moskva præsenterer hun et tilbageblik på, hvorfor den russiske præsident Vladimir Putin er hadet af det vestlige oligarki. Putins interventioner for at afværge den folkemorderiske økonomiske ‘chokterapi’ – forsøget på [fra vestlig side] at ødelægge Rusland – har været afgørende i forhold til at genskabe Ruslands rolle i verden, og folk skal forstå, at russerne er villige til at forsvare sig ved en altomfattende krig!

*3. I Tyskland ser vi kansler Angela Merkel kollapse – men inden man fejrer det må man spørge “Hvad er alternativet?”

*4. Der er et stort potentiale for globale diplomatiske gennembrud efter det amerikanske midtvejsvalg. Præsident Trump har planlagt at mødes med den russiske præsident Vladimir Putin kort efter valget, og derefter den kinesiske præsident

Xi Jinping mod slutningen af måneden. Topmødet mellem Trump og Putin vil finde sted ved en begivenhed, der højtideligholder 100-året for afslutningen af Første Verdenskrig, en krig skabt af britisk imperialistisk geopolitik – en vigtig påmindelse om vores opgave i dag: At afslutte den britiske geopolitiske æra!

**POLITISK ORIENTERING den 1.
november 2018:
Fem dage til amerikansk
midtvejsvalg//
Danske Irananklager ligeså
falske som Skripalsagen**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Ny

Belgien–Kina

jernbaneforbindelse med godstog

Den 29. oktober 2018 (EIRNS) – Det første godstog fra den belgiske by Liège til Zhengzhou, hovedstaden i Kinas Henan-provins, forlod Liège lastet med 37 containere. Fragtruten er en del af Kinas ambitiøse Et Bælte-En Vej-projekt. Toget er lastet med varer, herunder autodele, babymad, lægemidler og stålprodukter til import-lagre i det centrale Kina. Det vil rejse 12 dage på tværs af det Eurasiske kontinentet via Rusland, før det ankommer til Zhengzhou. Turen dækker mere end 11.000 km.

Denne togforbindelse er planlagt til at køre en gang om ugen til at begynde, men med stigende hyppighed for fremtiden.

“Vi har alle mulige interesser i at vende os til Kina og have tætte, stærke relationer, og vi skal se dette som en mulighed og en nødvendighed,” sagde Pierre-Yves Jeholet, vicepræsident for regionen Vallonien. Han forklarede, at Vallonien opmuntrer regionens store eksportører og ligeledes små og mellemstore virksomheder til at eksportere flere produkter til Kina.” Denne jernbane-forbindelse er et bevis for, at vi sammen kan lave sådanne projekter,” sagde han.

Zhengzhou-Liège godstogs-ruten er den tredje af sin slags mellem de to lande. Den første rute, der blev lanceret i juni sidste år, forbinder Kinas Daqing City til havnen i Zeebrugge. I år blev den anden rute, der forbinder Nordkinas Tangshan City til havnen i Antwerpen, indviet.

Den Nye Silkevej på dagsordenen for konferencer i det nordlige Sverige og Norge

Den 29. oktober 2018 (EIRNS) – Der vil blive afholdt to konferencer om Den Nye Silkevej i forbindelse med åbningen af regulære 'feeder'-transporter (af containere, red.) både i Haparanda i Sverige og Narvik i Norge til udgangspunktet for Den finske Silkevej, Kouvola. Der påbegyndtes regelmæssig togdrift til Yiwu, Kina, i november 2017 til og fra Kouvola, som er et jernbane-knudepunkt tæt på den finsk-russiske grænse i det sydlige Finland. Det almindelige jernbanesystem kan allerede bringe gods fra Sverige og Norge til Kouvola på Den Nye Silkevej. Nu bliver disse transporters organiseret som en regelmæssig transportservice fra Haparanda i Sverige, på grænsen til Finland og fra den norske Atlanterhavshavn i Narvik.

Der vil blive afholdt en konference, "Logistik Nord 2018", den 7.-8. november i Luleå, og den vil være næsten helt dedikeret til Den Nye Silkevej. En lignende konference afholdes i Narvik d. 21.-22. november.

Europæisk bankskandale: Massive skatteunddragelser for 410 mia. kr. Glass-Steagall ville have forhindret det.

Den 23. oktober (EIRNS) – En enorm skandale med store europæiske “universal-bankers” skatteunddragelse og tyveri af skatteindtægter kommer gradvist til offentlighedens kendskab i hele Europa, efter at være blevet et stort spørgsmål i Danmark

Skandalen med den mærkelige benævnelse “Cum / Ex” illustrerer grafisk, hvordan EU og Europa Kommissionen arbejder for de store banker, og imod landene og deres befolkninger. I dette tilfælde har banktilsynsmyndigheder i de ledende EU-nationer set til, at der begås en særdeles kostbar bank-kriminalitet i mange hundrede varianter over mere end et årti, og har ikke engang informeret myndighederne i nabolandene. Kriminaliteten er således fortsat og har bredt sig. Den skønnedes allerede ved udgangen af 2017 at have kostet europæiske regeringer minimum 410 mia. kr. siden 2005 – deraf 240 mia. kr. alene i Tyskland – i tabte skatteindtægter og tyveri af skatteindtægter gennem svigagtige skatterabatter,

En opdeling af bankerne med en Glass-Steagall-lov ville *til enhver tid* have forhindret det. Nu søger Den Europæiske Centralbanks ‘Fælles Afviklingsmekanisme’ (Single Resolution Mechanism) at forbyde en Glass-Steagall-bankopdeling for de 19 eurolande i EU.

En “Cum/ Ex” taktik- eller udbytte-arbitrage – er en ordning, i hvilken finansielle midler af forskellig slags bruges til at

opkøbe aktier, 24 timer eller mindre *før* der udbetales udbytte på disse aktier; ved mellemkomst af aktiesælgere der 'går kort', finder leveringen af de købte aktier sted kun 24 timer (eller mindre) *efter* udbyttet er betalt. Aktiebeholdningen før udbetaling kaldes "cum" (fra latin "med") – med ret til udbyttebetaling; efter udbetalingsdagen er det "ex," "uden" udbytte. Aktiesælgeren, der som 'short-seller' "går kort" hen over selve udbytte-dagen, besidder teknisk set ikke aktiebeholdningen på udbyttedagen, og skal så ikke beskattes, men modtager et skatte-betalings-certifikat fra et clearinghouse, hvis trinene i ordningen ellers er timet præcist (og det er de). Dette certifikat berettiger til refusion af skat på kapitalgevinst, en skat, som ingen har betalt!

Køber modtager aktieleveringen efter udbytte-dagen, og modtager et delvis "kompenserende udbytte" (minus kapitalgevinstskatten) fra clearingbanken af det selskab, hvis aktier giver udbytte, alt imens der ikke betales nogen skat, og til trods for, at aktien ikke har været ejet i udbytteåret. Ved på sofistikeret vis at indskyde flere 'kort-salg' mellem salg og køb, kan de samme midler få skatten refunderet mange gange. Investeringsvirksomheder, ledet af tidligere store bankhandlere, sørger for den præcise sekvens af handlerne. Komplekse derivater bruges til at fordele super-profitten mellem spillerne – først og fremmest bankerne.

Hvem driver investeringsvirksomhederne, der foretager Cum / Ex-transaktioner? Tidligere værdipapirhandlere fra de store banker. Hvem låner dem pengene til at foretage *masse*-opkøb af aktier hen over dagen for udbyttebetaling, for så at skumme hundredvis af millioner på en enkelt ordning? De store banker. Hvem er de kort-sælgere, der kommer imellem? De samme banker, i hvert fald indtil 2015-16, da tingene endelig blev – om ikke hede – så lidt varme; siden da låner bankerne i stedet pengene ud til specielle afdelinger i investeringsbanker, der så fungerer som kort-sælgere. Korrupte advokatfirmaer, normalt

britiske, er bragt ind for at give "juridiske ekspertudtalelser", om, at disse ordninger – givet de forskellige synspunkter blandt forskellige regulatorer – måske ikke er *helt* ulovlige.

Denne massive bankkriminalitet, som nu endelig igennem det sidste år er blevet retsforfulgt af den offentlige anklagers kontorer i Köln, Düsseldorf og Hannover i Tyskland, er blevet ledet af handelsplatforme og investeringsafdelinger indenfor Santander, Deutsche Bank, HSBC, Morgan Stanley og Goldman Sachs (som angiveligt forlod ordningerne efter udbytte-sæsonen 2015) og Macquarie Bank Ltd. Forbrydelserne går tilbage til årtusindskiftet, og blev først udført med midler fra den gode gamle britiske eurozone-udpost i Dublin. Forbrydelserne kunne ikke begås uden disse bankers kredit til massive køb af aktier, eller funktion som – eller leverandør af – aktiernes 'kort-sælgere', for at få ordningerne til at fungere.

Var universal-bankerne blevet brudt op med Glass-Steagall loven, kunne de simpelthen ikke ydet givet disse 'services' til de fonde, der skaber og uddeler super-profitterne.

Hundredvis af sådanne ordninger undersøges nu af statsanklagere i Tyskland, og involverer "snesevis af banker."

Langt nede i sin rapport kom Deutsche Welle frem til en vigtig pointe: Tysklands 'BaFin'- regulator og finansministerium (BFM) kendte i årevis til disse ordninger. "Tyskland siges at have informeret sine europæiske naboer om cum/ex-transaktionerne gennem en OECD database, og det alene i 2015, selvom finansministeriet har kendt til det siden 2002. "BFM erklærede ikke engang ordningerne for ulovlige før 2016! Forbrydelserne fortsætter i dag.

Og husk på: Det er disse embedsmænd, der beordrede grækerne til at "betale deres skatter "i 2015; og hvem er det, der nu forsøger at beordre Italien til at hæve sine skatter?

'Miljø'-lobby er ansvarlig for rekordhøjt CO2-udslip

Den 17. oktober (EIRNS) – Tysklands manglende evne til at reducere dets udslip af kuldioxid siden de dristige løfter i 2015 på Paris-klimakonferencen – eller for så vidt siden 2009, inden man begyndte ændringen væk fra atomkraft – illustrerer bedraget med de frygtskabende “menneskeskabte klimaændringer” i rapporter fra FN's Mellestatslige Panel om Klimaændringer (IPCC).

Tyskland har omstillet mere aggressivt til såkaldte vedvarende energikilder, pr. indbygger end nogen anden større nation. De har siden 2017 investeret omkring 225 milliarder dollar i vind, sol, biobrændstof og geotermiske energikilder; og hvis borgernes ekstra elregninger – som nu løber op i mindst 50 milliarder dollar/år højere end for et årti siden – tilføjes, – er deres investeringer plus udgifter i vedvarende energi i størrelsesordenen 400 milliarder dollars. Men ved at “udfase” atomkraft og lukke sin eksisterende atomkraftflåde, har denne store investering ikke opnået noget mht. CO2-emissioner; i 2018 vil det svare til 2009-niveauet, og eksperterne anslår, at det efterfølgende vil overstige 2009-niveauet.

Havde landet investeret det samme beløb i løbet af det sidste årti i nye, tredje generations atomkraftværker, og samtidigt opretholdt den eksisterende flåde, kunne de hurtigt have installeret mere end 50 gigawatt kernekraftkapacitet og erstattet hele den kulfyrede og oliefyrede kapacitet. Hvor stor kunne reduktionen i Tysklands CO2-, CO- og NOx-emissioner have været, hvis det var blevet gjort?

Det samme gør sig gældende i resten af verden. Det går tilbage

til sabotagen i slutningen af 1970'erne af hvad der havde været planerne – centreret i USA's atomindustri og Atomenergi-kommissionens "Atomer for Freds"-program—for at de industrielle nationer skulle føre an i opbygningen af 5.000-7.000 reaktorer verden over.

I stedet har verdens kernekraftskapacitet endnu ikke nået 1.000 GW, og det er Kina, Indien og Rusland – alle under angreb fra IPCC, Verdensnaturfonden, Paris Climate Alliance osv. for afbrænding af kul – som årtier senere går forrest med at opbygge en ny atomkraftbaseret kapacitet.

Hvis der nu er 40 milliarder tons CO₂-udslip om året, er det den anti-nukleare miljø-lobbys ansvar, specielt efter den verdensomspændende frygtskabende promovring af det berygtede Hollywood-bedrag "China Syndrome" fra 1979 IPCC og Klimakonferencen i Paris er ansvarlige for disse emissioner. Præsident Donald Trumps tilbagetrækning fra Paris-klimaaf-talen var det rigtige at gøre for en amerikansk præsident, som vil beskytte og forbedre miljøet. Enhver "dekarbonisering" af vores produktion af el og varme må gøres med atomkraft. Alt andet er en ofring af industrialisering og menneskelige produktive kræfter – og en ofring af selve den menneskelige befolkning . Det gennembrud, der er brug for nu, er masseproduktion af små fjerde-generations modulære reaktorer (SMR'er), og at gå hurtigt fra design til prototype til produktion kræver samarbejde mellem de store atomkraftproducerende lande i et forceret program.

Dette er det væsentligste krav for iværksættelsen af et "Nyt Bretton Woods" valutasystem af USA, Rusland, Kina og Indien i, som vil stoppe international spekulation og fremme infrastrukturinvesteringer og vareeksport. Det var i perioden fra FDR's Bretton Woods, at storstilet eksport af atomkraft til udviklingslandene blev planlagt – men derefter stoppet af miljøbevægelsens svindel, og ved at det Britiske Imperium nedlagde Bretton Woods.

POLITISK ORIENTERING den 18. oktober 2018: Udbytteskat skandalen understreger behovet for Glass/Steagall-bankopdeling. Her er også supplerende materiale.

Med næstformand Michelle Rasmussen

Lyd:

LaRouchePAC video som sætter spørgsmål ved global opvarmning fra februar 2017.

75 år for redningen af de fleste danske jøder: fra mindehøjtidlighed i synagogen i København den 11. oktober 2018.

Personer EIR talte med ved mindehøjtidligheden i synagogen i København den 11. oktober 2018.

1. Jan Willem Norden som flygtede til Sverige.
2. Torbjörn Adelsson, en svensk mand, hvis dansk kone havde

flygtede til Sverige.

3. En mand som blev født i Sverige et par måneder efter hans forældre havde flygtet.

4. Moses Schwartz, en polsk mand som overlevede fem koncentrationslejre.

5. En mand som flygtede til Sverige, nu bosat i Israel, som kom til København for mindehøjtidligheden.

6. En modstandsmand som var aktivt med Sorø akademiets gruppe og blev interneret i Neuengamme koncentrationslejre. Hans kone var ansat ved plejehjemmet Bernadottegaarden for modstandsfolk.

7-8. Modstandsmænd Uffe Preuss og Poul Høeg fra Nybodergruppen.

9. Modstandsmand fra Odense.

Musiken er en vuggeviser skrevet af den tjekkisk-jødisk forfatter og digter Ilse Weber, da hun var i Theresienstadt med hendes mand og ældste søn. Deres yngste søn kom med "kindertransport" via Storbritannien til Sverige. Ilse insisterede at komme med sin mand til Auschwitz, hvor hun og sønnen blev dræbt så snart de ankom. Hun har skrevet andre sange og tekster i Theresienstadt.

Anne Sofie von Otter synger.

Det kommende valg: En kamp

Imod Wall Street og London

Leder fra LaRouchePAC den 15. oktober 2018 – Dagen for det amerikanske midtvejsvalg nærmer sig hastigt, med den amerikanske befolkning kraftigt opildnet over forsvaret af Donald Trumps præsidentskab imod "Russiagate" og relaterede angreb. Det er afgjort demokratiske angreb, men det er nu blevet klart for mange, at de blev lanceret af britisk efterretningstjeneste. Organisatorer i LaRouches Politiske Aktionskomité har mødt stor interesse ved de store valgmøder, afholdt af og for præsidenten, med uddelte skrifter, der 'nagler' det britiske kupforsøg og forklarer LaRouches "Fire Love" for at redde økonomien fra endnu et økonomisk nedbrud.

Denne interesse går ud over partihensyn. Der er også gæring i mange mere eller mindre partiuaafhængige kongreskampagner. Vigtigst er den uafhængige Kesha Rogers' kampagne i Texas' 9. distrikt, hvor repræsentant Al 'Afsæt Trump' Green – der sidder på den hidtil sikreste af de demokratiske pladser – ser til, og bekymrer sig over hver eneste bevægelse, som Rogers gør, og alle nye vigtige anbefalinger, hun modtager.

Den underliggende sandhed – uanset hvor mange der forstår det – er, at en økonomisk krise, lige så stor eller større end den store finansielle krise 2007-08, truer på den anden side af valgdagen; og derfor er det reelle mål for de mange millioner vælgere, der forsvarer præsidenten, Wall Street og City of London. Denne gang er årsagen det enorme ocean af ny virksomhedsgæld, som er skabt gennem centralbankernes trykning af penge efter den sidste krise – senest også forbrugslån – og den måde, de er blevet 'pakket' på, med sikkerhed, og forklædt med en langt større masse af afledte finansielle instrumenter – derivater. En lille 'forsmag' på dette sammenbrud finder nu sted i Indien, hvor kollapset og nationaliseringen af et selskab på 13 mia. \$, der er garanteret af regeringen, forårsager 'smitte' i form af tab på tværs af landets finansielle system. Kursfaldet på nationale valutaer i nogle

af de største udviklingsøkonomier skubber hen imod det større sammenbrud, der kommer.

Det, der i virkeligheden er nødvendigt for at forsvare præsidentskabet, er at møde og overvinde den finansielle krise og derved slå Wall Street og London.

Det betyder at få præsident Trump til at gennemføre de afgørende løfter, som han endnu ikke er rykket på: Glass/Steagall-Lov for det 21. århundrede; den 'funklende' nye højteknologiske økonomiske infrastruktur, der kræver billioner i investeringer fra et nationalt kreditinstitut. (Dette er, hvad der takket være Kina, har trukket verden ud af den såkaldte 'Great Recession' fra nedbruddet i 2008). Og lanceringen af en ny æra for rumforskning, som lovet i den smukke video fra 25. marts 2017, der var præsidentens "ugentlige tale" den lørdag. "Hvis vi kan opnå disse ting i rummet", konkluderede han, "er der ikke det problem, som vi ikke kan løse".

Det omfatter 'handelskrigen' mellem USA og Kina. USA og Kina kan sammen med de store rumfartsnationer Indien og Rusland oprette et nyt monetært system, slippe for IMF og WTO, og bruge det nye system til at skabe fælles investeringer i store infrastrukturprojekter i mange lande, og i rumrejser.

LaRouches "fire økonomiske love" skitserer retningen for de aktioner, som den indeværende politiske gæring i den amerikanske befolkning kræver.

Faktisk er situationen i Europa, med fremgangen for "nationalister" og tilbagegangen for de traditionelle partier, en meget tilsvarende kamp imod Bruxelles og London, og afgrænset af det samme igangværende økonomiske sammenbrud. Således også vigtigheden af det kommende valg til Europa-Parlamentet den 23.-26. maj, 2019.

Finansielt sammenbrud truer, mens krig eller fred står på spil i det amerikanske midtvejsvalg

Leder fra LaRouchePAC den 11. oktober (EIRNS) – Verden er ved et vendepunkt, med et finansielt sammenbrud der tegner sig så tydeligt, at selv Den Internationale Valutafond advarer om en sandsynlig ny “stor depression”. Sammenholdt med den netop udgivne rapport fra IPPC (Internationale Panel for Klimaændringer), der kræver en folkemorderisk afindustrialisering og affolkning af planeten, så kunne behovet for en hastig forandring til et helt nyt paradigme ikke være mere tydelig, som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche understregede i sin internationale webcast i dag.

“Der er brug for et nyt Bretton Woods-system; der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasino-økonomien; vi skal have kredit til finansiering af realøkonomien, og vi skal grundlæggende have et nyt kreditsystem til at finansiere investeringer på multinationalt plan blandt alle verdens lande for at bringe verden ud af denne fare for en økonomisk depression” erklærede Zepp-LaRouche. Og tiden for handling er inde nu, på grund af det truende økonomiske sammenbrud og de samtidige bestræbelser fra det britiske imperiums side på at så økonomisk og politisk kaos, især i USA, hvor ‘pøbelens’ vold, finansieret af George Soros, i de seneste uger har haft til formål at udløse en “farverevolution” imod præsident Donald Trump for at sikre, at han ikke kan følge op på sit løfte om at have gode

forbindelser til Rusland og Kina samt genindustrialisere USA.

Trump har korrekt sagt, at demokraterne er blevet "vanvittige og skøre", hvortil Zepp-LaRouche tilføjede, at de voldelige drengestreger omkring bekræftelsen af dommer Brett Kavanaugh for Højesteret viser, at demokraterne har "mistet enhver sans for grænser! Dette er en helt hysterisk situation og meget farlig ... det geopolitiske etablissement gik helt amok. Faktisk optrappede de deres kampagne, både mod Rusland og Kina, på hidtil usete måder. Og dette er et spørgsmål om krig eller fred. Folk bør forstå, at demokraterne virkelig er blevet vanvittige i spørgsmålet om Rusland og også Kina, og at de ikke bør falde i denne fælde, fordi "det ville betyde tredje verdenskrig."

Zepp-LaRouche påpegede, at de finansielle eliter selv efter sammenbruddet i 2008 ikke drog nogle konsekvenser af deres egne fejltagelser og fortsatte med den samme vanvittige politik, hvilket har skabt betingelserne for et nyt, værre, nedbrud, som bekymrer selv IMF's administrerende direktør Christine Lagarde. Men chancen for at IMF "reformerer" sig selv er nul, advarede Zepp-LaRouche. "IMF er virkelig en bankerot organisation", og det blev udtalt af min mand, Lyndon H. LaRouche, Jr., i 1975, da han foreslog at erstatte denne IMF med en international udviklingsbank, som ville give langsigtet kredit med lav rente til udviklingsprojekter i udviklingssektoren. "Hvis det var blevet gjort, ville vi ikke have et flygtningeproblem", bemærkede Zepp-LaRouche. "Vi ville have velstående lande over hele kloden; men nu med Den Nye Silkevej går politikken i den rigtige retning."

I stedet fortsatte de imperialistiske bankfolk med "bare at pumpe penge ud – kvantitative lempelser. Og nu har centralbankerne grundlæggende opbrugt og udtømt alle disse instrumenter." Deres forsøg på at tæske lande til underkastelse, som det gøres med Italien, vil komme til at give bagslag. "Jeg tror ikke man bør glemme, at begge den italienske regerings koalitionspartier, Lega og Five Star

Movement-partiet, har Glass-Steagall – ikke kun på deres partiprogram – men også i koalitionsaftalen ... Hvis nogen udefra skubber dem ind i et sammenbrud, vil jeg ikke udelukke muligheden for ... eller rettere sagt er det ganske sandsynligt, at de vil indføre Glass-Steagall som selvforsvar ... der er brug for Glass-Steagall; vi er nødt til at slippe af med kasinoøkonomien ”

Virkeligheden er, at der “lige nu finder et oprør sted i hele verden ... imod denne forfejlede neoliberale politik” observerede Zepp-LaRouche. Opstanden er af en sådan karakter, at et politisk “jordskælv” er sandsynligt, når næste valg til Europa-Parlamentet finder sted til april. Men Zepp-LaRouche advarede om, at vi ikke kan vente til april, fordi “krisen er over os nu”.

Den netop offentliggjorte IPCC-rapport om at fjerne kul som brændstof fra planeten, er til dels en reaktion på dette oprør, men især “en desperat indsats fra imperiets styrker mod Trump ... især rettet imod Den Nye Silkevej, imod Bælt- og Vejinitiativet ... Og det er en indsats for virkelig at stikke en kæp i hjulet på denne dynamik,” forklarede Zepp-LaRouche. “Hele diskussionen om hvorvidt menneskets CO2-udledning forårsager klimaforandringer er fuldstændig absurd, men også meget farlig, for, som man kan se, er befolkningen hjernevasket.” Pointen er, understregede hun, “at dette intet har at gøre med reelle problemer. Dette er en massepsykose, og det drives af hedgefondene, af Wall Street, fordi handlen med CO2-udledningskvoter er kvaksalveri.”

Og “at pålægge en global kulstofafgift , som der også bliver presset på for, vil betyde, at de (globalisterne, red.) atter har et godt instrument imod national suverænitet, for når man engang er enig om, at de nationale økonomier skal underkaste sig krav med hensyn til deres CO2-udledning, går man igen i retning af globalistisk øko-fascisme. Det er ikke videnskabeligt. Jeg synes det er det modsatte: Det er oligarkisk, og det er en indsats, der virkelig – efter min

mening – primært er rettet mod Den Nye Silkevej, men naturligvis også mod Trump, imod Tyskland og mange andre lande.”

Og Zepp-LaRouche konkluderede: “Vi må have den modsatte tilgang: Vi skal være optimistiske om menneskets evne til at overgå til fusionskraft, at udvikle helt nye videnskabelige metoder til energi, sikkerhed for råvarer og rumrejser.”

Krig og fred på spil i USA's midtvejsvalg: Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 11. oktober 2018

Afskrift på engelsk:

Schiller Institute New Paradigm Webcast, October 11, 2018
With Helga Zepp-LaRouche

The Stakes In the U.S. Midterm Elections: War or Peace

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger with the Schiller Institute. Welcome to our webcast for today. It's Oct.

11, 2018: Our webcast will feature, as always, Helga Zepp-LaRouche, our founder and chairwoman Helga Zepp-LaRouche. We were just reviewing events prior to this webcast, and there's so much going on, as we come now with less than five weeks to the midterm election in the United States, which is going to be an extraordinarily important in determining whether the American people are going to step up to the responsibility of joining the New Paradigm, or whether they're going to succumb to the demoralization and the media control. We're also seeing things that the LaRouche movement is famous for, which is economic forecasting. And Helga, why don't we start with that: We saw a very big drop in the stock market yesterday, there's jitters on Wall Street, anxiety around the world. What's going on?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: The system is disintegrating, and it's just a question of time when this will happen. I find it very remarkable that the IMF is pronouncing the famous "D" word. Remember that the "D" word was never to be mentioned, because the market would supposedly follows the psychology of the markets, and when you mention the word "Depression," then that could bring it on and so was the tale. But now the IMF meeting in Bali, Indonesia has been warning that challenges are to be faced, otherwise, the second Great Depression would be looming. Now, I find this really remarkable, and I think what they're trying to somehow prepare the population that thing is really coming down. This stock market plunge of more than 800 points – I think something like 820 – you had President Trump who basically said the Federal Reserve is "crazy" with their

interest

rate policy, which caused a complete reaction by [IMF Managing Director Christine] Lagarde and so forth, but he kept repeating

it twice. He said the situation is much too tense to continue this. Naturally, this is the reason why you have the reverse carry trade from the emerging markets, which was mentioned by the

IMF as the biggest threat to the system, and the second biggest

threat or maybe on an equal level, being the indebtedness.

Now,

Lagarde also mentioned the indebtedness of the governments, the

corporate firms, and also other categories, like student loans and car loans and all of this, is 60% higher than it was in 2008.

Then, in addition to all of these things, you have the collapse of the real economy, with for example home-building peaked in the United States in January and has been in a free fall and since about May this was also the case for copper and timber – all of these have lost between 15 and 20% since the beginning of the year. So, these are all markers that this thing

is not continuing.

And then, you have, naturally, on top of that the growing fight between the EU and Italian government. You had the famous

letter, or infamous letter by the two EU Commissioners [Pierre]

Moscovici and [Valdis] Dombrovskis, to the Italian government warning them that their intention not to stick to the EU-imposed

budget deficit of 2.4%, that this would not be allowed, which was

the trigger for a run on the Italian bond, and as a result, the

spread between the Italian and the German values have gone up to 300 points; and it is generally said if it goes up to 400 – basically that means that the Italians have to pay 3% and more to refinance their loans – and that could actually really all contribute to a crisis.

On top of it, by the 15th of this month, that is in four days, the Italian government will publish the details of their budget. And it is expecting that the rating agencies immediately

afterwards will put out some rating, in all likelihood downgrading the Italian bonds, or downgrading Italy as a country,

which then basically, depending how they are formulating it, if

the outlook is basically neutral, people say this could just go

through; but if they put a negative outlook on it, then that could lead to a big banking crisis – actually not only of Italy,

but of the entire Western financial system.

It is clear that some of these people in the European Central Bank and EU Commission obviously think they can force the

Italian government to capitulate, that they can control the consequences of this, but this is playing with fire: Because you

have a highly, highly volatile financial system, and I can only

say, in 2008, the whole world was more or less unprepared for the

crash, because they were not listening to the warning this my husband had already put out, very clearly, on July 25th, 2007

– this was one week before the secondary mortgage crisis in the United States exploded. And he had said at that time, this

system is finished. All you can see now, is how it comes down.

And people didn't listen to it. So the crash occurred in 2008 and

they didn't draw any conclusions out of their own mistakes, and

just kept pumping money – quantitative easing. And basically all these instruments of the Central Bank are now completely exhausted and used up.

And contrary to 2008, when everybody was unprepared, those people who are now trying to cause the Italian government to capitulate and continue with the austerity, which the Italian government was voted in, because they rejected that austerity. So, if they push too hard, I think one should not forget that both Italian government coalition parties, the Lega and the Five

Star Movement party, they have Glass-Steagall in not only their

party program, but also in the coalition treaty.

Now, obviously, the Italian government knows what they're up against. They have seen speculators moving in on countries, driving them into the ground, so they are relatively careful, and

they're not saying anything terribly provocative. But if somebody from the outside pushes them into a crash, I would not

exclude the possibility, or I would actually say it's quite probable that they would implement Glass-Steagall as a self-defense.

So it is quite different from 2008, and I think the only lesson that one can draw out of all of this, is we need to amplify our efforts to go for a New Bretton Woods system, which

we have a campaign on internationally, we have a petition; this

has been signed by many people in the meantime, and I would urge

you, our viewers, sign this petition, get it around, prepare anybody you know – elected officials, mayors, parliamentarians, congressmen – to prepare for Glass-Steagall, and not only that, but the Four Laws of Lyndon LaRouche. Because unless we reorganize this entirely bankrupt financial system in an orderly fashion, the danger is an uncontrolled collapse. You need a New Bretton Woods system, you need Glass-Steagall, we need to get rid of the casino economy; we have to have credit for the financing of the real economy, and we have to have a new credit system to basically finance investments on a multinational level among all the countries of this world, to get the world out of this danger of a depression. So, if the IMF talks about the danger of a Great Depression, people should take it to heart. Think about what happened in the Great Depression in the '30s – in the United States it was devastation, but in Europe it was even worse, because it led to fascist movements and that to world wars. So people should not take these things lightly: Get onboard with us. Join the Schiller Institute, join our campaign for New Bretton Woods, because that's the only answer one can give to this danger of a looming crash.

SCHLANGER: I had a chance to read through the Executive Summary of the IMF report, and there were two omissions – they were there in a sense, but they didn't really acknowledge them,

– both of which your husband was out in front of for many, many years, in dealing with the IMF. On the one side, it's clear that it's {their} policy which has failed. The austerity regime which the IMF is famous for, these have never led to any economic development. And then, secondly, the quantitative easing, the low-interest credit for speculation, instead of Glass-Steagall – the IMF was promoting that. And so, the two things they promoted, they're now admitting are failed. Do you have any thoughts on that, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: I think the possibility that the IMF would reform itself is probably going in the probability towards zero.

I think it requires a different kind of action. In a certain sense, you have right now in the whole world, already, a revolt

against these failed neo-liberal policies. This was expressed in

the Brexit; this was expressed in the election victory of President Trump; the new Italian government is an expression of

that; also the Austrian government. And I think that – in a certain sense, national sovereignty has to be reasserted, and I

don't think these supranational institutions which were the main

reason why these policies were imposed, which had created havoc:

Look at what happened to Greece. The Greek economy was diminished by one-third. The Italian economy was destroyed.

The fact that we have now a totally different government in Italy, which is pro-growth for the most part, which is for the

relationship with China, for the relationship with the New Silk

Road, all of this is a response to the failure of these policies.

And there are many people in Europe who are expecting that, given

the fact that the EU is basically doing exactly the same thing in

principle, namely, sticking to the neo-liberal austerity, that you will have an earthquake in the coming European Parliament elections [in April] which will show that these present policies

will be absolutely out.

I think this is much too long term. I think the crisis is upon us now, so I can only say: The only solution is for the package I just said before: The IMF is really a bankrupt organization, and that was stated by my husband in 1975, when he

proposed to replace this IMF with an International Development Bank, which would provide large-scale, low-interest credit for development projects in the developing sector; and if that would

have been done, we would not have a migration problem, we would

have prosperous countries around the globe; but now, with the New

Silk Road, this policy is on a good way.

So I can only say, "listen to the wise words of Lyndon LaRouche," belatedly, but better late than never.

SCHLANGER: And that was a very popular item, "How the International Development Bank Works," that Lyn wrote back in '76, I think it was. We used it as part of his campaign – for his first campaign for President.

Coming up on the midterm elections, there's a lot of turmoil that's been unleashed. What's clear is that Hillary Clinton has

not learned anything from the results of November 2016. You have a real civil unrest that's being built, deliberately, because the Mueller case, the Mueller Russiagate story, is collapsing. This can become a very dangerous situation. Let's start with what Trump said – Trump said, the Democrats have gone crazy. I assume you would share that assessment, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: If calling for violence is a sign of insanity, then I would agree with him. And it's funny, I was looking at the German media, and they all portray this fight, this very hot situation in the United States, as if it's all just electioneering by Trump that he would call the Democrats a "mob."

But, it is a fact that Maxine Waters already some months ago, called on everybody to get into the face of Trump cabinet members, whenever you them – there were some actually violent incidents; people were not served in restaurants; and also some other Democrats basically called that you should be "in their faces" of the Trump camp. And that has created a complete hysteria, which was amplified by the Kavanaugh case, where even Alan Dershowitz, who said that he's a liberal Democrat, he said that the attempt, for example, Senator Feinstein and Eric Holder, they said that Kavanaugh should not be accepted, that this would put into question the legitimacy of the Supreme Court! I mean this is really incredible. Dershowitz then correctly said, forget it, Kavanaugh is now Supreme Court Justice and he will be there

for his lifetime; this was due process, and the Democrats should go back to being civilized and not violate all the norms and rules.

I mean, this is incredible: I'm not an expert on American constitutional questions, but it seems to me if the Senate, or some Senators, are putting into question the legitimacy of the Supreme Court, this is heading towards a constitutional crisis,

or some kind of a state crisis if these people are not stopped.

I think they have lost all barriers, and they have lost all sense of limit! This is a completely hysterical situation, and I

can only say that this is very dangerous. And we have said many

times that Trump is being attacked, essentially, – I mean, you

can pick on tiny points here and there – but that's not the point: The main reason why Trump is being attacked, is because he

tried to get the relationship with Russia on a good basis. He had a very successful in Helsinki with Putin. And at least, in

the initial phase, he had an excellent relationship with China and Xi Jinping. And that is why the geopolitical establishment

went absolutely crazy – as a matter of fact, they're escalating

their campaign, both against Russia and against China, in unprecedented ways. And it is the question of war and peace, and

people should really understand that, that the Democrats have really gone crazy on the issue of Russia and also China, and they

should not fall into this trap, because in the consequence, this

would mean World War III.

SCHLANGER: One of the other important points, I think is that what we're seeing, is again, people like George Soros funding these rent-a-mobs. And Soros, of course, has been involved in this for many, many years. And I believe, Helga, you first identified the operation against Trump after the election, as similar to the "color revolutions" that Soros, combined with people like John McCain, the National Endowment for Democracy, the Clinton State Department, to run coups and regime changes, throughout the former Soviet bloc countries. I think we're now seeing that what you said about the "color revolution," is totally accurate, including the danger of a Maidan Square-type chaos being unleashed. Sen. Rand Paul said yesterday that he fears that there could be assassinations. Is this pretty much what you had seen two years ago, this color revolution scenario?

ZEPP-LAROUICHE: Yeah, because whenever you have George Soros involved in such, and he financed, according to reports, \$50 million to a private group which, according to these reports, which was called into being by a "senator," not named, but the individual involved was formerly an aide to Senator Feinstein, so the speculation naturally goes in this direction. This was an outsourcing of the whole Steele operation to a private group, basically using \$50 million so that this could go on, after Steele was officially fired from his liaison with the FBI. Now, this is incredible. I think this will all come out, and also following the James Baker testimony, which even if it was behind closed doors, nevertheless, what came out in various Fox TV programs and various other revelations, that it was

Michael Sussman, the lawyer of Hillary Clinton's campaign and the lawyer for the DNC, which was the original trigger for the whole Russiagate affair. I find this absolutely incredible and I can only hope that the American voters draw their conclusion out of it, because that means that the Hillary Clinton campaign was involved with a foreign power, namely great Britain, against her opponent in the election campaign, and then afterwards, basically against an elected President. Now, I don't find this very "democratic," to say the least, to use these kinds of secret service methods, deep state methods, to work against your own President, who has been democratically elected. This, in my view, is the biggest scandal, and if it is all coming out, if all the documents are being declassified, I think it will go down in history, as the biggest scandal in American history. And that is what's at stake with this midterm election.

SCHLANGER: I think it's very important that Baker, who was the legal counsel to Comey and the FBI, in his testimony before a private Congressional hearing, that he acknowledged that Sussman gave him the Steele report, which was then incorporated into the original FISA warrant against [Trump campaign advisor] Carter Page. That just makes clear that all these Democrats who have been protesting what Representative Nunes did in his House Intelligence Committee, that they were wrong, they were lying; they were trying to cover up for the connection between the British, the Clinton campaign, and the FBI.

Now, Helga, a couple of other things we need to cover before we finish today: One is the very significant stopover in Beijing by Secretary of State Pompeo. He had just come from North Korea, where there was what appears to be quite a successful meeting with Kim Jong-un. But when he got to China, it was a slightly different environment, largely because of the moves toward trade war. What happened when Pompeo got to Beijing?

ZEPP-LAROUICHE: This was shortly after Vice President Mike Pence had made this absolute diatribe at the Hudson Institute, attacking China in the {worst} possible way, and this was taken very badly by the Chinese government and Chinese media, who really questioned, does that mean there is a shift in the Trump Administration, in a total hostile attitude towards China? Basically, when then Pompeo arrived in Beijing, just a few days afterwards, he basically reiterated that it is the policy of the United States to have a good relationship with China, to agree to the One-China policy, and that the United States is not trying to stop the rise of China. And there were several Chinese media which noted the fact that this was an extremely important statement to come at this moment. There was one interesting article in the {Global Times} by the American analyst and expert, Clifford Kiracofe, who made the point that there is a clear difference between Pence, who sort of speaks for the deep state, and Trump, who is trying to change the

U.S. foreign policy, but is being “hamstrung” by this crew on the side of the deep state. And Kiracofe basically said the U.S. establishment is unwilling to learn the lesson from what’s going on strategically, that the world is changing and that there is a multipolarity already now.

Now, the significance of this is not only Kiracofe saying that, but that the {Global Times} is publishing that, which is a paper which is very close to the Chinese government. So I think it’s important that the Chinese are still, despite the trade war

and the escalation coming from ridiculous – like Elizabeth Economy, who was already on a rampage in 2014, came out with another major piece, accusing China of all kinds of things – I don’t need to repeat this stuff; and I already in 2014 said that

Elizabeth Economy obviously has an “economy-class mind” if she says these things, and obviously, she has not improved since. But in any case, I think it is very important that Pompeo was there to set the record straight, because obviously, the need

to find solutions to the world does require the collaboration among the major powers of the world. Those people who are pushing this insane confrontation, like Hillary Clinton did in her speech in Oxford, where she was on an absolute rant against

Russia, I mean, these people should really not be listened to, at all.

SCHLANGER: Another group that shouldn’t be listened to, but unfortunately is, is the IPCC, which is in the news again, with

the so-called "manmade climate change" theories they have, demanding that carbon dioxide be eliminated from the universe. This goes back to the campaign you waged against the British-backed, German figure John Schellnhuber, who has been pushing these policies. And now it looks as though this is going

to be aimed as dagger at the heart of the German auto industry.

And it's a good thing that Trump pulled the United States out of

the Paris climate change agreement. But where is this heading?

ZEPP-LAROUICHE: This is report which says the climate accord from Paris was not good enough, we need not stop 2% temperature

increase, but we should stop at 1.5% by 2050. And obviously, this is basically what Schellnhuber put out some years ago with

the "great transformation" as he called it, the decarbonization

of the world economy, getting rid of nuclear, getting rid of coal, oil, gas, just go to "renewable" energy sources; and there,

it is very, very clear that what my husband has developed in terms of the cohesion and the correlation between energy flux-density in the production process, and the potential relative population density, which can be maintained with that energy flux-density, means that the goal which Schellnhuber set

forth that the Earth can only carry 1 billion people, that that

is what they now want to put back on the agenda. It's a desperate effort by the forces of the Empire against Trump, who

has promised to reindustrialize the United States; especially against the New Silk Road, against the Belt and Road

Initiative,
which now is the new spirit which has captured more than 100
countries already, which work with the Belt and Road
Initiative
to their benefit. And it's an effort to really throw a monkey
wrench into this dynamic.
But I think it's desperate, I think it's dangerous, but I
don't think it will work. I don't think that these people
will
convince China, India, Latin America, Africa, the Asian
nations,
even some of the European nations, to lie down and die,
because
this is what that would mean.
It's dangerous anyhow, because you can see that it's needing
a mass hysteria on the CO2 question. I mean, first of all, we
have long debated that the CO2 emissions is really a minimal
factor in climate change. Climate change is taking place,
there's no question about it, but as we have documented many
times in the past, it has to a very large extent to do with
the
position of our Solar System in the Galaxy, and it is long-
term
cycles from Ice Ages to warming periods, and within that, you
have still smaller fluctuations; and this is determining the
climate.
So the whole discussion of whether the CO2 emission of man
causing these climate changes is just completely absurd. Now,
it's very dangerous, because, as you can see, this
brainwashing
of the population – in Europe, for example, one day after the
IPCC put out this quack report, the EU Environment Ministers
met
and they decided that the CO2 emission from cars should not be
30%, like they had previously argued, but it should be 35%;
and
the German government, which basically initially said 30%, and

then agreed to this compromise – it's just crazy.

Now, what will that do? The boss of VW, the largest German carmaker today came out and said that if this aim is being implemented to have 35% cut in cars' CO2 emissions, then this will cause, alone for VW, 100,000 jobs – and that's just one carmaker. Now, you can add all the other ones, and you will end

up with millions of people going unemployed and the whole industry collapsing! Germany, as an economy, is already on extremely fragile ground because of the exit from nuclear energy,

and if they now are pushing to eliminate coal altogether, this will be the death of Germany as an industrial country.

Obviously, we will make a big campaign against that.

There is a big worry, because obviously, for example, Poland is 90% dependent on coal in terms of its electricity production.

And if they force countries to implement that, you will have a populist explosion in the next vote, if not earlier.

So this is all completely crazy, and it should be stated very clearly, that with the presently existing technologies, for

a very long time, the world population cannot be maintained without coal, and there are safe and modern coal plants which are

completely environmentally friendly; and it's completely motivated by, not the environment, but by an anti-population attitude. We had put out in 2015, a report "Global Warming' Scare Is Population Reduction, not Science," and in that report,

we had the Queen of England on the cover, because obviously, Schellnhuber, who wants to be addressed all the time as "CBE," Commander of the British Empire, – we had documented in that report that these are British policies. And I think what we see

with this IPCC report, and anti-coal emission campaign; and in Berlin, they now forbid diesel cars, cars which fueled by

diesel

are forbidden from driving in 11 zones in Berlin! Now, the craftsmen's association has said that this means that 50,000 cars

of craftsmen will not be allowed to drive in the city, and everybody who needs the services of a craftsman, who needs a new

roof, or needs a new pump, or whatever, they will not be serviced

any more.

This has nothing to do with real issues: This is mass psychosis, and it's driven by the hedge funds, by Wall Street, because the CO2 emission trade is a quackery: We denounced that

in the past, and now, to impose a global carbon tax, which is also what is being pushed, would mean they have again a good weapon against national sovereignty, because once you agree that

national economies have to submit to the policing in terms of their carbon emission, here you go again in the direction of this

globalist eco-fascism.

It's not scientific, I think it's the opposite: It's oligarchical and it's an effort, really aimed, in my view primarily against the New Silk Road, but naturally also against

Trump, also against Germany, and many other countries. So, we should really denounce that, and we will have a whole bunch of articles about that on this webpage; we will have a whole section

on the Schiller page, where we will have interviews and statements. And we invite you, if you have some scientific contribution to make to this subject, we will publish it on this

website and have a public debate. Because this is really dangerous for the future of civilization.

And we have to have the opposite approach: We have to have

an optimism about man being able to go into fusion power, to develop completely new scientific methods for energy, safety, for raw materials security, space travel – I think we should not get into this scare which is really a tool of the oligarchy to try to stop the development of the people.

SCHLANGER: Helga, we've gone on a little bit longer than usual, but I think there's one other thing we have to bring up, because we teased it last week, which is endorsements for Independent Congressional candidate Kesha Rogers in Texas. In case, people don't know this, in the last couple of days, we've two very prominent American Republicans and conservatives – actually, they may not even be Republicans in the party sense – but Roger Stone, a longtime friend of Donald Trump, a self-proclaimed “political provocateur” issued a very strong endorsement of Kesha Rogers. And then, Senator Richard Black, a Virginia state senator, who's been very involved in exposing the coup and also exposing the deep state operations against Syria, he issued a statement endorsing Kesha Rogers. Helga, do you have any thoughts on these two endorsements?

ZEPP-LAROUICHE: I think it's great, and I can also add that the French former Presidential candidate Jacques Cheminade also endorsed Kesha Rogers, saying that even though he's not an American, Kesha's campaign has international significance, because she is the flagship against everything which is going

wrong in the United States, right now. So I think we will have more such statements, and I really wish all of you to come out and support Kesha Rogers, because this is a campaign of national importance and international importance. [Rogers is an Independent running in the 9th CD in Texas, against incumbent Democrat Al Green, who promotes impeaching President Trump regardless of whether he has committed a constitutionally defined crime or not – ed.]

SCHLANGER: OK, I think that about does it. Until next week, Helga, we'll see you.

ZEPP-LAROUCHE: OK, till next week.

IPCC viser os alle, hvorfor Trump havde ret i at trække Amerika ud af Paris- 'Klimaaf-talen'

Leder fra LaRouchePAC den 8. oktober: Mindre end to år efter vedtagelsen af Paris-Klimaaf-talen trak præsident Donald Trump USA ud af den, idet han korrekt anfører, at den ville medføre store økonomiske omkostninger og eliminere beskæftigelse uden at nå sine angivne hensigter om forbedring af miljøet.

Nu har IPCC (FN's Internationale Panel om Klimaforandringer) i realiteten omstødt Paris-aftalen for ikke at føre *tilstrækkeligt store* økonomiske omkostninger med sig.

Panelet truer med skræmmende konsekvenser for planeten, hvis ikke alle nationer "foretager hurtige, vidtrækkende og hidtil usete ændringer i alle aspekter af samfundet." At holde den 'globale opvarmning' under 2 grader celsius i det 21. århundrede er ikke nok, siger IPCC i sin nye rapport udgivet den 7. oktober.

Løfterne om reduktion af kulstof-udledning fra alle landene bag Paris-aftalen "er ikke nok." I stedet skal der nu tages store skridt (tilbage) i menneskelig produktivitet og industriel aktivitet samt i den menneskelige kost. Nedsækering af industriel aktivitet, husdyravl og kødproduktion og nedsækering af CO2-udledning med 1 mio. tons hvert år skal starte straks, og forfølges indtil der ikke er nogen CO2-udledning mere – dvs. ingen kulbrinte-brændstoffer og heller ingen kernekraft – i år 2050 eller tidligere.

Dette er et angreb på Trumps politik for vækst. Desuden er det et angreb på Kinas politik for at sprede sin økonomiske vækst og fattigdomsreduktion til Afrika; et angreb på dets Bælte og Vej-Initiativ som helhed, og især den entusiastiske accept af initiativet i Afrika. IPCC-rapporten udtrykker Barack Obamas modbydelige, absurde og dødelige trussel på et "ledelsesmøde" i Afrika for flere år siden, om at "hvis I alle vil have klimaanlæg og en vestlig kost, vil I få planeten til at koge over."

IPCC angriber i høj grad fundamentet for selv videnskaben om den menneskelige økonomiske udvikling, en videnskab der stammer fra universalgeniet Gottfried Leibniz for tre århundreder siden, og som siden er genoplivet af Lyndon LaRouche og hans politiske bevægelse som et modtræk til det Britiske Imperiums efterkrigstids neo-malthusianisme.

Centralt for den videnskab er, hvad LaRouche kalder stigningen i potentiel relativ befolkningstæthed, målt på fremskridt for både den menneskelige art og for Jordens biosfære, som mennesket, som noget enestående blandt de levende væsener, er

i stand til bevidst at forbedre.

Stigende energi-gennemstrømningstæthed i menneskelige energikilder – hvilket fører opad fra omdannelse af sol og biomasse gennem vind og skovdrift, videre gennem petrokemikalier til nuklear fission, og nu i retning mod nuklear fusion og plasma teknologier – betyder højere potentiel befolkningstæthed hos menneskeslægten under en stigende levestandard. Denne “fremskriden opad fra ilden” betyder også højere teknologisk industri og større potentiale for at forbedre miljøet, jordens vandforsyning, dets landbrugsproduktivitet og bæredygtighed – og dermed stadigt stigende potentiel befolkningstæthed.

Det er dette der er nødvendigt i Afrika, hvor fattigdomsreduktion endelig er begyndt at finde sted sammen med stigende kinesiske investeringer i energi, sammen med jernbaner, veje, vandoverførsler, havne – og samtidigt i Mellemøsten og Sydamerika. Det er grunden til, at Asien går efter atomkraftteknologier, mens det miljøaktivistiske paradigme i Europa opgiver atomkraft.

Amerika er heldige med, at præsident Trump har vendt mere af det amerikanske folk imod IPCC's miljø-terrorkampagner. Hvis “Russiagate”-kuppet imod ham kan vendes afgørende ved dette midtvejsvalg og efterfølgende, kan han blive i stand til at arbejde med de andre stormagter, som fremmer industrielt fremskridt (på et højere niveau).

Disse lande, USA, Kina, Rusland og Indien, kunne lancere et nyt internationalt monetært system designet direkte til udenlandske investeringer i højteknologi. Så kunne de i fællesskab – med deres rumfarts- og kernekraftskapacitet – koncentrere sig om den afgørende udvikling af små, sikre, modulære atomkraftreaktorer, nøglen til at alle mennesker endelig kan få elektricitet.

Og mens de forbedrer denne planet, kunne de sammen arbejde på

menneskeslægtens evne til hurtigt at rejse andetsteds hen i solsystemet.

Lyndon LaRouche udarbejdede "fire love" for disse økonomiske handlinger. De udtrykker potentialet for virkelig at vinde kampen om det amerikanske midtvejsvalg.

Formand Tom Gillesbergs tale til LaRouchebevægelsens franske partikongres den 29. september 2018

Lyd (engelsk med fransk oversættelse):

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2016/10/tg-fr-ankrig.m4a>

Rapport fra Frankrig:

LaRouche co-thinker Solidarité & Progrès party day a success

During the weekend of Sept. 28-30, Jacques Cheminade's Solidarité & Progrès

held its yearly General Assembly in Paris, an event which we have

transformed in a few years into a three-day education and action

process: 1) the party congress formalities rapidly, 2) a full

day

of presentations on the most urgent questions for the nation,
and

3) a morning of market areas and street deployments for all
the
participants.

Some 130 persons participated this year, coming from
throughout the country: Finistère, Montpellier, Ardèche,
Strasbourg, Bordeaux, Lille, Rennes, and other areas. Thirty
of

them deployed on Sunday to the market places in the Paris area
and some of the more shy sympathizers ended up getting the
most

contacts. The deployment teams distributed an excellent
leaflet,

on one side warning of the crash, calling for a new Bretton
Woods

organized by the four powers, and denouncing the danger of
war,

and on the other side proposing a Rooseveltian policy to
create 5

million jobs in France.

Tom Gillesberg, chairman of the Schiller Institute in
Denmark, was our special guest this year from a sister
organization abroad...

Tom Gillesberg first thanked

Solidarité & Progrès for its presidential campaigns, a beacon
of

hope for all of us, because we were able to defend our ideas
at

the highest levels in an important country of the EU, even
though, like in Denmark, those electoral battles are not
really

based on the principle of equality. Those battles oppose
candidates of the same elite, and those who are not part of

that
are treated like shadow movements.

In Denmark, he said, even though we don't have the resources of the large parties, we defend the ideas and the visions that others don't have, thus creating a reservoir of true alternatives which at a certain point in the crisis will play a decisive role.

Tom then proceeded to show the series of effective posters they have been issuing in Denmark for local or national elections. This is the way by which the population has come to know us, since most people have never read about us in the media.

The only way journalists are allowed to talk about us, is by criticizing our posters, which, allegedly, nobody can understand.

Who can dare say they are incomprehensible? In 2005: "When the Bubble Bursts: New Bretton Woods," in 2009 "Economic Collapse, Only a New Credit System Can Save Denmark," in 2015: "Win-Win with the BRICS: Neither Collapse, Nor War." But it's their 2007 poster, published before the bubble burst that became quite famous: "After the Crash, Build a Maglev over the Kattegat." Many were asking Tom, how did you know it would burst?

The Danish Schiller Institute participation in the 2019 elections next June is absolutely necessary, since the current debate is no better or any different than the one in France: Competition to see who will be stricter against immigrants; who will be greener than the other, and where will most taxes be cut, for the rich, or in the health care.

The huge scandal rocking the Dansk Bank at this point, however, creates an opening to relaunch the Glass-Steagall

campaign. The existence of a EU200 billion dirty money laundering operation of Russian oligarchs between the Estonian branch and the Danske Bank has been known since 2006, but it's only the FBI campaign against Russia that has brought it to light at this point. The scandal and the state of bankruptcy of Danske is very real, but since 30% of all accounts in Denmark, plus the majority of the public payments, all go through Danske, any attempt to blow it up, said Tom, would lead to a Danish revolt against the Anglo-American masters, something which they would want to avoid.

On French issues, Tom Gillesberg debunked the idea circulated by Macron in France, that the "flexi-security" model of unemployment payments in Denmark is the most socially advanced. The system worked back in the 1970s, said Tom, but since the early '90s, "security" for the unemployed has totally been gutted, and the only thing that has been reinforced in the crisis is the flexibility to hire and to fire workers.

Finally, if Tom does not believe Denmark is ready to lead the way for a big change in Europe, because there is still relative prosperity still in the country, he concluded by calling for some help from France, to move things in Denmark, and from Italy, where the attempt to muzzle the Italian opposition to the EU austerity policies has not been successful and the Italian government is moving towards China...

Hvilket jammerligt cirkus! Tyskland har brug for en anden politik!

Af Helga Zepp-LaRouche, den 23. september 2018

Hvis man ved "absurd teater" forestiller sig en fremstilling af retningsløse mennesker i en meningsløs verden, så oplever vi netop nu en gallaopførelse af den slags i Berlin. Skandalen om den forhenværende efterretningschef Maassen demonstrerer at han som tak for sin blindhed på det højre øje, skal styrtes ned fra karrierestigen. Seehofers hensynsløse adfærd og Merkels og Nahles forveksling mellem egen magt og samfundets vel, viser med al tydelighed, at eliten i Berlin befinder sig i den forkerte film. De handler ud fra et manuskript om virkeligheden, der kun befinder sig i deres eget hoved og hverken har noget at gøre med den almindelige befolknings virkelighed eller de strategiske udviklinger. Hvis ikke Tyskland skal tage alvorlig skade, har vi brug for en anden politik så hurtigt som muligt.

Når Seehofer udnævner migrationen til "alle problemers moder", så er han og det geopolitiske, nyliberale mønster, som han foretræder, selv "oldemoderen til alle problemer". For der ville ikke eksistere en flygtningekrise i denne form, hvis ikke Bush, Obama, Blair og Cameron havde ført krige i Sydvestasien baserede på løgne, hvis folkeretsstridige karakter aldrig er blevet kommenteret af den tyske elite. Et slående eksempel på denne medskyldighed er det af økonomiminister Altmeyers uhørte salg af nye våbensystemer til Saudi-Arabien, der netop er i gang med en tilintetgørelseskrig mod Yemen. Hvis verden skal bestå, så bør dette have et

folkeretsligt efterspil!

Og denne krise ville ikke have udviklet sig under denne form, dersom Europa havde distanceret sig fra kolonimagternes politik og fra den internationale valutafonds efterfølgende politiske krav. Hvis Europa i de forløbne årtier havde gennemført samme politik for industrialisering af Afrika, som Kina påbegyndte for omkring ti år siden, så havde de afrikanske flygtninge ikke haft nogen grund til at forlade deres hjemlande.

I betragtning af disse realiteter er teateret i Berlin ikke blot absurd, men også afskyeligt: Maassen i rollen som ræven, der vogter gæs, Seehofer som elefanten i porcelænsbutikken, der ikke tænker på dagen i morgen, Merkel som dronningen, der bliver mindre og mindre, og Nahles som et mareridt for Kurt Schumacher og Willy Brandt, der må vende sig i graven. Hvilken komedie! Og så oven i dette Nahles som opfinder af en ny olympisk disciplin: baglæns roning!

Det er symptomatisk, at en gennemført kyniker som Spiegel-journalisten Jan Fleischhauer sætter fingeren på det ømme punkt: Under overskriften "feministisk porno i stedet for proletariatet" skriver han, at SPD-ledelsen for længst har mistet deres vælgere af syne. SPD i Berlin og deres ungdomsorganisation krævede, at den slags pornofilm skal være "afgiftsfrie, blivende og billige" og derfor skal de optages i fjernsynskanalerne ARD's og ZDF's samlinger af film. Dette er ganske simpelt vanvittigt! Det burde stå klart for enhver, at hele det venstreliberale-grønne udbud af SPD-temaer, der fuldstændigt overser de tidligere SPD-vælgere eksistentielle problemer – såsom huslejepriser, fattigdom i alderdommen, et uretfærdigt sundhedssystem og mangel på fremtidsperspektiver – er grunden til, at SPD har mistet ti millioner vælgere siden 1988.

Det virkelige problem er, at Seehofers, Merkels, Nahles osv. adfærd har øget politikerlederen her i landet endnu nogle

grader. Hændelserne i Chemnitz og andre overgreb kaster umiskendeligt skyggen fra Weimarrepublikken op på væggen. Desværre kan man ikke længere nægte, at fascismen nu her kun 73 år efter anden verdenskrigs afslutning atter kan blive en fare. Efter at Vesten i februar 2014 understøttede Nazi-kupmagerne i Kiev, hvor Tyskland også deltog i et vist omfang, om end det fik tak af Victoria Nuland med ordene "Fuck the EU" – advarede præsident Putin om, at dette ville fremme fascistiske bevægelser i hele Europa. Desværre er det dette, vi oplever lige nu.

Et væsentligt ansvar for den nuværende krises opståen bæres af de gængse medier, der for længst er hørt op med at fremdrage sandheden, sådan som for eksempel Seymour Hersh gjorde det med My Lai-massakren eller Robert Parry om løgnene om præsident Assads angivelige brug af kemiske våben. I stedet for har disse medier gennem længere tid leveret beretninger om regimeskift for mindre velsete regeringer, forherliget betalinger til terrororganisationer som "humanitær hjælp" eller med gennemført negative beretninger skabt fjendebilleder af Rusland eller Kina, alt efter som det passer ind i Vestens geopolitiske hensigter.

Og samtidig er EU i gang med at forstærke de centrifugale kræfter i Europa; de nyeste eksempler er Bruxelles' angreb på Polen og Ungarn – hvad der i det sidstnævnte eksempel blot har opmuntret Orban til at aflægge et meget mere velmodtaget besøg i Moskva. Og præcis fem år efter begyndelsen på Kinas silkevejsinitiativ, som i mellemtiden for længst har inddraget størstedelen af menneskeheden i et nyt paradigmes dynamik om samarbejde til gensidig fordel, så kommer EU med sit modsvar til Den nye Silkevej med en ny måde at forbedre sammenhængen med Asien på grundlag af klare "regler". EU's udenrigsminister Mogherini hævder, at hun har besøgt 20 lande i Asien, der alle har vist større interesse for det europæiske forslag om forbedrede forbindelser end for samarbejde med den kinesiske Silkevej. Det kunne være interessant at erfare, hvilken planet

de 20 lande ligger på, for de allerfleste stater i Eurasien har længe arbejdet sammen med Kina og Rusland til deres egen fordel.

Kina reagerede derimod på EU's fremstød på sin sædvanlige vis med forslag om samarbejde til gensidig fordel og hilste det europæiske initiativ velkomment: man burde række hinanden hånden og arbejde sammen om udbygningen af den eurasiske infrastruktur, hvor EU og Kina burde optræde som partnere og ikke som rivaler.

Det, der gælder for Eurasien, gælder så meget desto mere for mulighederne for Europas samarbejde med Kina angående udviklingen af Afrika. Således skriver professor Nader Habibi fra Brandeis-universitetet i China Daily, at trods Europas påstand om at være dets vigtigste handelspartner, så har Afrika øjensynligt ikke udviklet sig økonomisk, men i modsætning hertil åbner Kinas engagement muligheden for at skabe millioner af arbejdspladser. Kinas økonomiske aktiviteter i Afrika er derfor ubetinget i Europas interesse, hvis det vil se en virkelig løsning på flygtningekrisen. Den nye italienske regering er allerede i fuld gang dermed. Finansminister Tria og statssekretæren i handelsministeriet Michele Geraci skulle lige have underskrevet en hensigtserklæring med Kina om at samarbejde om industrialiseringen af Afrika for at overvinde flygtningekrisen.

Økonomiminister og vicestatsminister Di Maio udtrykte sin glæde over, at Italien som det eneste europæiske land fører langt fremskredne forhandlinger med Kina om Den nye Silkevej, der sandsynligvis kan afsluttes før årets udgang, Han sagde: "Den mand, der indførte Kina i Europa, var italiener, og det er en usædvanlig mand: Marco Polo... Ligesom Marco Polo vil jeg gå helt ind for Den nye Silkevej, for som den kinesiske vicestatsminister Hu (Chunhua) sagde i går, så ankommer Silkevejen til Rom, og Italien kan ikke andet end at være en fundamental partner i Kinas initiativ om det økonomiske

bælte.”

Dette burde være en inspiration for os her i landet. Hvad vi har brug for her i Tyskland, er en ny kombination af kræfter, der uforstyrret af den nu ikke mere helt så store Store Koalitions tilbagetrækningsvanskeligheder sætter en ny politik på dagsordenen for samarbejde med Kina og Rusland til løsning af de vigtigste strategiske udfordringer. I stedet for at modtage fortsatte afslag fra de nordafrikanske stater, der vægrer sig ved at opføre koncentrationslejre for afrikanske flygtninge, og at ødelægge EU's ry helt gennem Frontex's voldsomme fremfærd mod bådflygtninge i Middelhavet – hvad der allerede i stor udstrækning er sket – , så burde vi hellere straks gå ind på Xi Jinpings tilbud om at industrialisere det afrikanske kontinent i samarbejde med Kina.

Det, der helt mangler i den nuværende tyske politik, er en storslået vision for menneskehedens fremtid, og netop sådan én har Kina sat på dagsordenen i fem år. Den nye Silkevejs ånd har for længst grebet størstedelen af denne verdens lande: Ideen om en hidtil uset arbejdsdeling i gensidig interesse og for udformningen af en fremtid, der ikke blot overvinder fattigdommen på hele planeten på kort tid, men muliggør udviklingen af hvert enkelt menneskes muligheder her på Jorden.

Det, der er brug for nu, er mennesker her i landet, der er i stand til at hæve sig højt op over de ovennævnte politikeres smålighed, mennesker der praktiserer en selvstændig tænkning frem for at tænke ligesom alle de andre, og mennesker som ikke overdrager Tysklands skæbne til grupperinger, der har haft deres chance og ikke har brugt den.

Der er al mulig grund til optimisme – men der må handles. Vi har mundheldet: ”Den nye Silkevej bliver til Verdenslandsbroen!”

"Tankerne er frie" – Men vi er nødt til at tænke selv!

Af Helga Zepp-LaRouche

1.oktober 2018 (Bueso.de) – Man må indrømme, at det ikke er let for folk i Tyskland – og ikke blot der – at beholde et optimistisk syn på fremtiden, set i lyset af alle de dårlige nyheder, som de gængse medier dagligt udspreder. Det er et uværdigt cirkus, som politikerne fra den såkaldte Store Koalition – der i mellemtiden snarere er blevet til en Lille Koalition – har opført i de sidste uger. Men alligevel er det dog muligt at gennemskue hele den komplekse strategiske virkelighed – forudsat at man selv forsøger at udvikle sin egen forståelse af de vigtigste af nutidens temaer. Og dette kræver åndeligt arbejde.

Eller har De måske allerede fået sat det hele på plads: Trump, Putin, Xi Jinping og Kim Jong-un er alle diktatorer, hvor man overhovedet ikke behøver at bekymre sig om, hvad de har til hensigt, da det hele allerede er klart; de kvinder i Amerika, der pludseligt har samlet sig i MeToo-bevægelsen, er alle heroiske, pludseligt befriede barbie dukker, der endelig har rejst sig mod årtiers seksuelle undertrykkelse; og selvfølgelig er afrikanerne fattige, fordi de ikke gider udvikle sig. Man kunne fortsætte listen af den slags uundersøgte påstande med adskilligt flere fordomme.

Selv om en tysk læser dagligt ville følge ti aviser fra Bild til Tageszeitung og Heute, ville han ikke have nogen chance for at forstå de yderst spændende begivenheder under dette års

FN-generalforsamling. Hvad Trumps tale til FN angik, kommenterede de alle som én blot den latter, som én del af den fyldte forsamling reagerede med oven på hans beretning om hans hidtidige regeringstid. Rent faktisk så var det mest interessante ved Trumps tale kombinationen mellem hans selvbevidste fremstilling af hans afvisning af "gamle dogmer, miskrediterede ideologier og såkaldte eksperter, der i årenes løb igen og igen har ramt forkert" og hans egen vision om en bedre menneskehed, der var forbunden af en fælles historie og arbejdet på en fælles fremtid. Trump præsenterede i denne tale for den globale offentlighed grunden til, at den transatlantiske elite havde reageret så fuldstændigt hysterisk på hans indtog i Det hvide Hus: Her er en amerikansk præsident, der afviser den hidtil dominerende klasses regler og tænker "outside of the box". Og virkelig, når man ser bort fra mindre væsentlige forskelle, så ligger Trumps vision om folkernes fædrelandskærlighed og menneskeheds fælles fremtid slet ikke så langt fra præsident Xi Jinpings "kinesiske drøm" og "den ene menneskeheds skæbnefællesskab".

Men når man sammenligner Trumps tale i FN med de talrige komplekse diplomatiske aktiviteter, som han samtidigt var indblandet i under mødet, så fremstår løgnagtigheden af det ondsindede billede, hans modstandere forsøger at udbrede om ham, skarpt.

Trump mødtes blandt andet med den koreanske præsident Moon Jae-in, der tilskrev Trump hovedansvaret for det gunstige udfald af forhandlingerne med Nordkorea og for denukleariseringen. Moon understregede det yderst intensive samarbejde, som han havde haft med Trump under disse forhandlinger, hvor Trump var blevet "mere end en ven" for ham, og som han havde udviklet "fuldkommen tillid" til. Endvidere udtrykte han håb om, at udsoningsprocessen med Nordkorea allerede i dette år kunne krones med en fredsaftale og en genforening af de to Koreaer.

Den russiske udenrigsminister Lavrov tilføjede for sit

vedkommende, at Rusland ville gøre alt for at garantere Nordkoreas økonomiske fremgang i et genforenet Korea. Den japanske ministerpræsident understregede i sin tale i FN, at han håbede, at der allerede i dette år kunne underskrives en fredsaftale mellem Japan og Rusland. Hvad der vil forbedre betingelserne for fred og stabilitet enormt i hele det østlige Asien.

Genforening af Korea og en fredsaftale mellem Japan og Rusland allerede i dette år? Trump "mere end en ven" for præsident Moon? Var De klar over det? Og passer det sammen med Deres billede af Trump og Deres forståelse af, hvordan "den nye Silkevejs Ånd" har ændret forbindelserne mellem nationerne i Asien? Hvis ikke, så klag til Tagesschau og Co.!

Trumps beskyldning mod Iran for at være hovedsponsoren for terrorismen rundt om i verden er på den anden side en vanvittig påstand, når man tænker på Saudi-Arabiens tilintetgørelseskrig mod Yemen og USA's årtier lange samvirke med terrororganisationer, siden dengang Zbigniew Brzezinski spillede "det islamiske kort" ud mod Sovjetunionen engang i 80-erne. Men på den anden side understøttede Trump i Sotji faktisk det kompromis, Putin og Erdogan havde udarbejdet om at skabe en stødpudezone i Idlib og dermed dæmpe den truende eskalation mellem de fem nationers stridskræfter, hvoraf tre er atommagter, nemlig Rusland, USA, Tyrkiet, Israel og Syrien. Trump takkede også udtrykkeligt de statschefer, der havde fremmet Astana-processen i Syrien – og dermed altså også Iran.

I måneder har der været tale om en samlet fredsplan for Sydvestasien, hvis udarbejdelse Trump har igangsat, og som i betragtning af dens kompleksitet og områdets karakter som slagmark for Det britiske Imperiums "Great Game" er en kæmpeopgave. Men også her giver et eksempel på Trumps diplomati sig til kende, der helt overskygger de gængse mediers sort-hvide fremstilling: Den italienske avis La Verita fortalte i denne sammenhæng om muligheden for, at Italien

kunne spille en formidlende rolle mellem USA og Iran i disse forhandlinger. Den italienske ministerpræsident Giulio Conte, der mødtes med Trump under FN-mødet, repræsenterer nemlig det eneste vestlige land, der både har opbygget et godt forhold til Trump og også udviklet en fortrinlig forbindelse til Kina, hvilket naturligvis påvirker dynamikken omkring Iran betydeligt.

Som man kan se, så er grå- og pastelfarver mere på plads ved betragtningen af Trumps politik end de gængse mediers grelle neonfarver.

Både talskvinden for det russiske udenrigsministerium Maria Sakharova såvel som Kina hilste Trumps understregning af alle nationers ret til suverænitet velkommen, men understregede samtidigt eftertrykkeligt, at denne ret ikke blot burde gælde for USA, men for alle. Rent faktisk står dette krav på suverænitet over for fremmede overgreb i strid modstrid med USA's administration, der ofte mener at kunne gennemtvinge amerikansk ret overalt på Jorden, som for eksempel med sanktioner mod de udenlandske firmaer, der ikke vil underkaste sig USA's sanktioner imod Rusland, Kina og Iran. Den kinesiske avis Global Times, der står nær den kinesiske regering, betonedede, at både princippet om suverænitet såvel som princippet om liggeret for nationerne er udgået fra den westfalske fred, og at det er meget nødvendigt at vende tilbage til disse principper i de internationale forhold.

Det mest problematiske ved Trumps tale er det forhold, at han i høj grad tilskriver den amerikanske økonomis fremgang siden hans tiltræden som præsident til værditilvæksterne på børsen – en "succes", der ethvert øjeblik kan fejles væk af en ny finanskrisen, langt alvorligere end den i 2008. Og USA's handelsunderskud over for Kina skyldes ikke først og fremmest Kinas tiltræden til WTO, men går tilbage til Council of Foreign Relations i New York og Den trilaterale Kommissions politik i 1970-erne, hvor de begyndte at udarbejde og virkeliggøre hele det projekt for 1980-erne, som udtrykkeligt

tilstræbte en "kontrolleret opløsning af verdensøkonomien". Hermed var forbundet "det postindustrielle samfund", og flytning af produktionen til lande med billig arbejdskraft, sådan som Kina var det dengang. Hele områder i USA, fra Pittsburgh til det såkaldte Rustbælte i Midtvesten vidner den dag i dag om følgerne af denne principielt oligarkiske, neoliberale politik.

Hos os er tilstanden i Nordrhein-Westfalen, Tysklands fordums industricentrum, i øvrigt et trist eksempel på denne bevidste afindustrialiseringspolitik.

For os i Tyskland er det med den øjeblikkelige elendighed med den "Lille Koalition" og den fuldstændige mangel på noget fremtidsperspektiv, der udgår fra Merkels kanslerdømme, af yderste vigtighed at nå frem til et differentieret og selvstændigt billede af Trump, Kina og andre vigtige emner. Det bør være indlysende for ethvert tænkende menneske, at verdensfreden afhænger af, at først og fremmest USA, Rusland og Kina og derefter andre vigtige nationer så som Indien, Japan osv. kan etablere et positivt grundlag for samarbejde. Og derfor bør vi udskifte de gængse mediers klicheer, udgående fra den geopolitiske elite, med en selvstændig tankegang. Som sagt: "Tankerne en frie..." – men kun når vi selv gider at tænke.

POLITISK ORIENTERING den 4. oktober 2018:

Trump i FN: Afskaf supranationalt diktatur og vend tilbage til national suverænitet

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Fra arkivet: Hvordan Frihedsgudinden blev bygget

“Frihedsgudinens sande historie er, at den var en transatlantisk sammensværgelse for at udbrede idéerne bag den amerikanske revolution tilbage til det europæiske kontinent, hvor de blev født.”

“The real story of the Statue of Liberty is one of a transatlantic conspiracy to spread the ideas behind the American Revolution back to the European continent where they were born.”

af Michelle Rasmussen (Michelle Magraw) publicerede i *The Campaigner* i september 1981.

Download (PDF, Unknown)

Eller klik her for at læse artiklen på The Campaigner arkiv. Klik bagefter på siderne 53-56 på venstre siden (på engelsk).

Bælte og Vej- 'styregruppe' for Sverige lanceret.

D.1. oktober 2018 (EIRNS) – Den 28. september blev den nystiftede 'Belt & Road Initiative Executive Group' for Sverige (BRIX) lanceret under det prominente 'Kina-Sverige Business Forum', der blev afholdt i Grand Hotel i den svenske hovedstad Stockholm. I år fokuserede Business Forum på Bælte og Vej-Initiativet.

Ordstyrer Hussein Askary åbnede arrangementet ved at citere det kinesiske ordsprog: "Hvis du vil være rig, så byg først en vej." Som formand for BRIX, bød Ulf Sandmark velkommen til de over hundrede deltagere, og forklarede formålene for BRIX. Ambassadør for Folkerepublikken Kina, Mr. Gui Congyou gav en entusiastisk åbningstale til forummet, og bød oprettelsen af BRIX velkommen.

Myndighederne og medierne i Sverige har hidtil været uvidende om Bælte & Vej-Initiativet. B & R Business Forum leverede den nødvendige indsigt for at ændre på dette. BRIX, foreningen der blev lanceret på dette forum, vil fremme en åben dialog og større bevidsthed om Bælte & Vej-Initiativet (BVI) og dets fordele for Sverige.

Et vigtigt punkt vedrørende BVI er, at det ikke kun handler om

forbindelser til Kina, men er et initiativ til at fremme global sammenhængskraft. Alle nationer i verden inviteres til at deltage i BVI på deres egne vilkår. Den første taler, Stephen Brawer, næstformand for BRIX, pegede på et verdenskort, hvor alle kontinenter vil blive forbundet i fremtiden, selv med forbindelser ud til Australien. Han pegede på Forum for Kina-Afrika samarbejde (FOCAC) i Beijing d. 3.-4. september, hvor 53 afrikanske nationer kobede sig på BVI for at opfylde den Afrikanske Unions Agenda 2063 for et verdensomspændende moderne infrastrukturnetværk, der vil gøre en ende på fattigdommen på kontinentet.

BVI bør ikke kun ses som et "praktisk" transportsystem for handel, understregede Kitty Smyth i den efterfølgende præsentation. Fru Smyth, en britisk strategi- og PR-seniorrådgiver for kinesisk-europæiske forretningsforbindelser, understregede, at BVI, siden det blev lanceret af præsident Xi Jinping i 2013, også har en filosofisk dimension med at fremme harmoni: "At fremme en ny type af internationale forbindelser" og "at skabe partnerskaber med dialog uden konfrontation, og venskab snarere end alliance." Hun rådede Sverige til at etablere faste kontorer, der er i stand til at udvikle det langsigtede Bælte og Vej-samarbejde med Kina, præcist som Storbritannien også har gjort, med et kontor for BVI-banken AIIB, et regionalt samarbejde kaldet 'Northern Powerhouse', den parlamentariske gruppe og regeringens faste udsending til BVI.

De typiske misforståelser om BVI i svenske virksomhedskredse blev dissekeret af Ali Faramandeh, formand for CSBC. BVI er meget, meget mere end kinesisk produktion af svenske varer. Den nye Silkevej er heller ikke noget, som befinder sig langt borte, som mange i det nordlige hjørne af Europa ellers tror. Blandt de 70 medlemsstater i BVI, er der også naboer i Europa, som allerede er ved at opbygge deres del af det globale forbindelses-netværk, projekter, hvor svenske virksomheder kan deltage med det samme.

At arbejde sammen med Kina er udfordrende for den gamle verden, forklarede Ying Wu – en tidligere ingeniørstuderende i Stockholm, som nu er direktør for SinceUs – i den afsluttende præsentation på forummet. Hun trak mange indsigtsfulde og humoristiske eksempler på problemer frem, som hun er stødt på i forbindelse med at hjælpe svenske forretningsklienter med at komme ind og udvide sig på det kinesiske marked med 437 millioner shoppere på e-handel. Hun præsenterede et "skoleeksempel" med det svenske varemærke Airnum, som hun har hjulpet med at udvikle sig fra et ukendt 'brand' til det bedst sælgende mærke i løbet af et år.

Det er vigtigt at gøre disse muligheder for små og mellemstore virksomheder (SMV'er) velkendte som bedste praksis; for at fremme forståelsen i Sverige af betydningen af BVI, og de muligheder som det åbner for innovative virksomheder i mange lande verden over.

Den nye sammenslutning, BRIX, udspringer af succesen med seminaret om BVI d. 30. maj, arrangeret af Schiller Instituttet sammen med CSBC, ambassadørerne i Kina og Pakistan, såvel som Chargé d'affaires i Sydafrika. Efter succesen med dette seminar, besluttede arrangørerne og nogle af deltagerne, herunder svenske iværksættere, at danne en aktionsgruppe til fremme af BVI i Sverige. Flere rapporter og informationer er på vej.

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER-

OKTOBER 2018:

**Et nyt paradigme for
udvikling//**

Opdel Danske Bank

Indeholder: "Afslutningen på kolonialismen: En ny fælles fremtid for menneskeheden", Helga Zepp-LaRouches hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York: "Hen imod en fire-magt-aftale for et 'Nyt Paradigme' for udvikling" den 13. september, 2018.

Opdel Danske Bank: "Hvorfor en Glass/Steagall-bankopdeling ville løse finanskrisen og ødelægge Wall Street og 'City of London'" af Tom Gillesberg.

Download (PDF, Unknown)

**Ny rapport kan bestilles: 2.
bind, Den Nye Silkevej Bliver
til Verdenslandbroen;
En fælles fremtid for
menneskeheden**

English: See below

Bestil vores nye rapport på engelsk!: 500 kr. for den trykte rapport, 374 sider

Forsendelse: porto 50 kr. pr. rapport.

Rapporten kan også hentes på vores kontor: Sankt Knuds Vej 11, kld. t.v., Frederiksberg

Rapporten kan bestilles fra Schiller Instituttet i Danmark: tlf. 53 57 00 51 eller 35 43 00 33 eller e-mail si@schillerinstitut.dk

Homebanking: 1551-5648408; Giro: 564-8408

Dankort/Paypal: via vores butik

LaRouche-bevægelsen har spillet en enestående rolle i udviklingen af forslag til international økonomisk udvikling og sat retningslinjer for politiske beslutninger, som nu i stigende grad er udbredte i verden. Ved slutningen af Den kolde Krig, og den deraf følgende mulighed for internationalt samarbejde om menneskehedens fælles mål, foreslog Lyndon og Helga LaRouche i 1997 "Den Eurasiske Landbro" som en "Ny Silkevej ... for Global Økonomisk Udvikling". Efter bekendtgørelsen af Bælt- og Vejinitiativet fra den kinesiske præsident Xi Jinping i 2013 (et forslag i samklang med LaRouche-forslaget) offentliggjorde LaRouche-bevægelsen det første bind af "Den Nye Silkevej bliver til Verdens-

Landbroen", en 374-siders rapport der indbefatter store udviklingsprojekter fra hele verden under rammerne af den økonomiske tilgang, som er grundlagt af Lyndon LaRouche.

Vi er glade for at annoncere udgivelsen af dette andet bind, "Den nye Silkevej bliver til Verdens-Landbroen: En fælles fremtid for menneskeheden", hvor vi giver dig et opdateret billede af fremskridtene i Kinas Bælt- og Vejinitiativ, herunder detaljerede analyser region for region og nyligt opdaterede kort. Vi fremhæver også principperne for fysisk økonomi og økonomiske metrikker opdaget af Lyndon LaRouche; metrikker, på hvilke muligheden for at hæve levestandarden for menneskeheden afhænger. Vi undersøger de vestlige nationers strategiske forhold til det nye paradigme, og hvilke udfordringer der skal imødegås for at overvinde det gamle paradigmes tilgang med britisk geopolitik, og erstatte det med LaRouches overordnede program for at overvinde det truende økonomiske kollaps i Vesten.

Som Schiller Instituttets grundlægger og præsident Helga Zepp-LaRouche har sagt: "Jeg tror, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en ide, hvis tid er kommet; og når en idé på den måde bliver til en materiel realitet, manifesterer det en fysisk kraft i universet.

"Udnyt dette kraftfulde værktøj til politisk beslutningstagning og politisk organisering!

Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten:

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

English:

[Table of Contents and Helga Zepp-LaRouches introduction to the report:](#)

Omgivet af mange farer, hold fokus på at muliggøre et 'Nyt Bretton Woods'-system

Leder fra LaRouche PAC d. 23. august (EIRNS) – Der er mange farer i Verden lige nu. Der er den verserende økonomiske krise, som er meget værre end i 2008. Der er det forværrede forhold mellem USA og Kina, toldkonflikten taget i betragtning, og det kinesiske synspunkt, at motivationen bag konflikten er at begrænse Kinas mulighed for at blive verdens ledende inden for visse højteknologiske områder inden 2025. Og der er det fortsatte britiske angreb på det amerikanske præsidentskab med Robert Muellers Trumpgate og Russiagate.

Helga Zepp-LaRouche uddybede disse og andre farer i hendes ugentlige strategiske Schiller Institut webcast i dag, og bemærkede om de britisk skabte beskidte anti-Trump-operationer, at "den eneste gode ting er, at Trump hidtil har holdt hovedet koldt." Men alle former for udenrigspolitiske spørgsmål går i skuddermudder, og det er naturligvis en yderst farlig situation."

Zepp-LaRouche opfordrede folk til at handle og fokusere på det højeste niveau af den politik, der kræves. Hun sagde: "Det store spørgsmål er, hvordan kan man tage fat på [disse farlige processer] på en sådan måde, at hele diskussionen løftes til et højere niveau? Derfor har Schiller Instituttet udsendt en appel, der opfordrer til et Nyt Bretton Woods, og især appellerer til de fire ledere i USA, Rusland,

Kina og Indien – nemlig Trump, Putin, Xi Jinping og Prime Minister Modi – om, at de grundlæggende set straks enes om at løse dette problem, komme faren for et finansielt krak i forkøbet ved at gå tilbage til et Nyt Bretton Woods, fastkursssystem, og etablere et nyt kreditsystem for at formidle samarbejdet i forbindelse med det nye paradigme og samarbejdet med Bælt- og Vejinitiativet.

“Er det så realistisk? Nuvel, jeg tror det. Fordi Rusland, Kina og Indien allerede har et meget stærkt samarbejde i denne henseende. Og Trump har med sine indledende skridt i forhold til Kina og sit venskab med Xi Jinping vist, at han er i stand til at gå i denne retning, og også hans bestræbelser på at forbedre forholdet til Rusland, og især hans møde med Putin i Helsinki, viser disse muligheder. Og det er derfor, at dette vanvid fra det politiske etablissement [for at fortrænge Trump] er så utroligt hysterisk, fordi de ser dette potentiale.”

I diskussionen om ideen om et Nyt Bretton Woods i internationale kredse, er der allerede dem i Japan, som mener, at denne nation burde give sin fulde støtte til dette initiativ.

Italien bevæger sig meget dramatisk i tråd med ideen om at tilslutte sig Kina for at starte fælles udviklingsarbejde. Zepp-LaRouche beskrev dette som “en meget forfriskende udvikling, fordi den nye italienske finansminister, Giovanni Tria, har en delegation i Kina. Og der er en anden delegation ledet af Michele Geraci, vicehandelsministeren, og han annoncerede dannelsen af en sådan kinesisk arbejdsstyrke, med det formål, ikke bare passivt at se på hvad der foregår, men at holde trit med forandringen af innovation og teknologi i Asien og især Kina.” Og der er også andre lande, der er i gang.

Zepp-LaRouche opsummerede: “Jeg ved ikke hvad der vil ske længere hen ad vejen, men vi organiserer for at få alle de

europæiske lande og USA til at samarbejde med det nye paradigme, og vi behøver naturligvis at få mange folk til at forstå, at menneskeheden har nået et punkt, hvor civilisationens udryddelse kan være meget tæt på, hvis vi fortsætter med det geopolitiske hysteri. Så folk skal vågne op og virkelig forstå, at der ikke er nogen grund til, at verdens største magter ikke kan eller ikke bør samarbejde om at overvinde fattigdom ved at overvinde underudvikling. Når nu USA stadig har mange lommer med livsbetingelser som et uland – hvis man tager til Alabama eller Tennessee eller nogle af disse sydlige stater, finder man områder, der minder om Den tredje Verden! På samme måde hvis man tager Tyskland: Et såkaldt rigt land, som har 4,4 millioner fattige børn, og dette tal er stigende! I Grækenland har EU's nedskæringspolitik halveret finansieringen af sundhedsudgifter, og 25.000 arbejdspladser i sundhedssektoren blev fjernet, da Trojkaen begyndte at ødelægge dette land.

Se, sammenlign nu dette med den absolut utrolige rekord for Kina, som i 1978 havde omkring 97,8 % af alle mennesker i de fattige landdistrikter; og i de sidste 40 år, eller 39 år, er lykkedes med at få 740 millioner mennesker ud af fattigdom. Den samlede fattigdomsrate i Kina for indværende er 3,1 %, og de ønsker at udrydde fattigdommen helt og hæve levestandarden for disse mennesker inden 2020, således at der ingen fattigdom er tilbage i Kina.

Så folk burde ikke blive så absolut hysteriske, men de bør se på fakta: Måske gør Kina noget rigtigt, hvilket det neoliberale monetaristiske system gør forkert! Og Kina tilbyder nu sin egen model for økonomisk transformation og deler denne oplevelse, for eksempel med Afrika. Der kommer i starten af september en meget stor konference, der involverer Kina og, tror jeg, alle statsoverhoveder i Afrika, og det blev netop meddelt, at dette vil blive overværet af Xi Jinping. Og at han der vil bekendtgøre nye initiativer mellem Kina og Afrika; mange, mange områder af fælles videnskab, fælles

uddannelse, og mange andre nye ting.

Der er to dynamikker: Den ene er udvikling og samarbejde, og den anden er konfrontation med faren for krig.”

POLITISK ORIENTERING: Den gamle verdensorden disintegrerer – BRIKS og det nye paradigme vinder frem

Se også 2. del (30 min)

Med formand Tom Gillesberg

Video 1. del:

Video 2. del:

Lyd:

Bankerot City of London truer med at forblive i kontrol over verdens derivater, til trods for Brexit

“Storbritannien har advaret Bruxelles om, at tusindvis af europæiske investeringsfonde vil blive truet, hvis Bruxelles nægter at bøje sig for kravet om en omfattende handelsaftale med City of London efter Brexit”, rapporterede The Times of London den 30. juli. “Den britiske ‘lige for lige’ advarselsstrategi er designet til at fremhæve den skade der kan opstå, hvis Storbritannien ikke får en særlig aftale for the City.”

‘Lige for lige’ truslen fra Storbritannien går ud på, at hvis firmaerne i City of London ikke får lov til at sælge derivatkontrakter i EU, vil EU-firmaer blive udelukket fra Storbritannien. En unavngivet britisk regeringsemedsmand hævdede næsvist, at “dette ikke var ment som en trussel. Vi ønskede snarere at angive, hvad begge sider kunne tabe, hvis vi ikke får en god aftale, og det blev også modtaget i den ånd.”

Realiteten bag Londons mafia-lignende trussel blev sagt ligeud tilbage i juli 2017 af Jeremy Browne, som tidligere var City of Londons særlige repræsentant i EU, tilknyttet udenrigsministeriet og ‘Colonial Office’, og medlem af parlamentet fra London. “London er Europas finansielle adgang til verdensmarkederne. Det er uden tvivl det vigtigste finansielle center i verden overhovedet. Hvis Europa ikke har London som dets indgang til globale finansielle markeder, vil det ikke have adgang til globale finansmarkeder.”

City of London er også kendt som 'the Square Mile', Londons finansielle distrikt og det historiske centrum med sin egen borgmester og regering. Teknisk set er City of London et af de 33 lokale myndighedsområder, som London er delt op i.

Videoer fra vores musikalske dialog mellem kulturer koncert den 27. juni 2018 i København

Se videoerne her.